

Abonnementsprijzen

Binnenland	Buitenland
1 jaar 150,— fr.	216,— 324,— fr.
6 maand 76,— fr.	108,— 162,— fr.
3 maand 40,— fr.	54,— 81,— fr.

Voor Frankrijk en het Groot-Hertogdom Luxemburg: speciaal tarief

POSTCHECK « HET LICHT » 567.33

VOORUIT

50 CENTIMES

ORGAAN DER BELGISCHE WERKLIEDENPARTIJ

N. 12, 55 jaar

Vrijdag 13 Januari 1939 / Uitg. ** Verschijnt dagelijks / St-Pietersnieuwstr. Gent. Tel. 157.40 (4 lijnen)

OP BLADZIJDE 2

het filmleven

Nieuwe films en
belangwekkend allerlei.
Mooi geïllustreerd

BETAALD VERLOF

Hoe het thans
in al de moderne landen
toegepast wordt

door ***

Er verloopt geen week, of het een of ander reaktionair blad valt boven-arms op de wetgeving inzake betaald verlof. Het is alsof België, door het feit van de verwezenlijking van dit stukje sociale vooruitgang, waarlijk den afgrond moet inrollen. Steeds wordt daarbij als eerste en laatste argument het geval van den kostprijs onzer exportbedrijven opgedischt, en gewag gemaakt van de concurrentie op de internationale markten. Niemand zal ontkennen dat voor een natie als de onze, die grotendeels van uitvoer leven moet, de kostprijs der exportgoederen een uiterst belangrijke factor vormt. Maar in de aanvallen op onze sociale wetgeving heeft men steeds het air, de zaken zoo voor te stellen alsof deze en gene bepaling overeenkomsten of wettelijke voorschriften enkel en alleen het mono-

polium van België zijn zouden. Dit vergemakelijkt natuurlijk de taak van diegenen die het op zich nemen, tegen de in ons land getroffen maatregelen van maatschappelijke draagkracht te keer te gaan. Het verzuigen van het-geen elders gebeurt of bestaat, is dan op zijn minst een oneerlijkheid. Zoo, b.v., wat het betaald verlof betreft, dat eigenlijk in om zoo te zeggen alle beschaafde landen toegepast wordt, en daardoor zelfs reeds meermalen in het Internationaal Arbeidsbureau ter sprake kwam. Er is meer! Onze wetgeving inzake betaald verlof dagteekent pas van voor een paar jaren. Weet men dat er reeds in 1926 bijna twintig miljoen Europeesche arbeiders van het betaald verlof genoten?

(Zie vervolg blz. 3)

DE REUSCHTIGE BOSCHBRANDEN IN AUSTRALIË

Deze recente foto van woudbranden in de Australische brousse geeft ons een denkbeeld van de vuurzee, die daar thans weer enorme verwoestingen aanricht

De Algemeene Raad van de B. W. P. vergaderd als gevolg van het besluit van het bureau

Een kongres zal Zondag beslissen over
de nieuwe feiten inzake Burgos

DE ALGEMEENE RAAD DER
B.W.P. ONDERZOEKT DEN
POLITIEKEN TOESTAND

In aansluiting met de beslissing van het bureau van Woensdagavond is gistermiddag de algemeene raad bijeengekomen onder voorzitterschap van JAUNIAUX.

HULDE AAN
VANDERVELDE

VOORZITTER. — Laat ons een oogenblik rechtstaan in stilte ter nagedachtenis aan Emile Vandervelde. De raad bewaart een oogenblik het volledig stilzwijgen.

VERSLAG VAN DE MAN

DE MAN brengt verslag uit over de laatste vergadering van het bureau. Hij wijst erop dat de beslissing werd ge-

nomen nadat de geraadpleegde kameraden wa en vertrokken en dus alleen op de verantwoordelijkheid van de aanwezige leden van het bureau zelf.

Het besluit werd genomen na onderzoe-
ken van de feiten.

DE MAN herinnert aan de motie van het kongres van 7 November en aan deze van het kongres van 5 December betreffende Burgos. 3 Dagen later vergaderde het bureau opnieuw. Kameraden, die tot de meerderheid van het kongres behoorden, waren bij Spaak gegaan om hem te zoeken en om hem te laten weten dat de socialistische ministers ontslag te nemen, maar oordeelde dat daartoe geen reden bestond. Het kongres had inderdaad geen onmiddellijke en onvoorwaardelijke teugtrekking uit de regering geëischt. Men oordeelde nochtans

dat de maatregelen, door Spaak in den Senaat aangekondigd, niet voldoende waren om de erkenning van Burgos te wetigen. De toestand was er dus een van afwachting.

De onderhandelingen met Burgos waren toen overigens nog niet gevorderd en men kon nog hopen dat Spaak een oplossing zou vinden, die alle partijen bevredigde. Het was evenwel overeengekomen dat Burgos niet zou erkend worden zonder instemming van de partij. Onze kameraden in de egering zijn in deze zaak geheel loyaal gebleven.

DE MAN herinnert dan aan de vergadering van de parlementaire kommissies van buitenlandse zaken en aan de mededeeling, die Spaak daarna aan de pers aflegde. Daaruit blijkt dat de vertegenwoordiging te Burgos speciaal een economisch en handelskarakter zou hebben. Tevens zou België in het niet-inmengingskoninkrijk eischen dat de niet-inmenging loyaal werd toegepast. Indien Duitsland en Italië hun troepen uit Spanje niet terugtrekken zou België zijn positie in de niet-inmenging opnieuw onderzoeken. Tevens zouden ambassadeurs worden uitgezonden tusschen Barcelona en Brussel.

Thans is aan deze kwestie van Burgos zooveel openbaarheid gegeven dat het lot van de regering aan de oplossing is gebonden. Spaak heeft dan ook loyaal aan de partij aangeboden ontslag te nemen. Het bureau meent dat het recht en den licht te hebben aan Spaak zijn vertrouwen te vernieuwen ten aanzien van zijn uitzetting van de parlementaire kommissies.

(Zie vervolg blz. 5)

Een treinramp in Engelsch-Indië

7 DOODEN EN VELE
GEKWETSTEN

De express-trein Howrah-Dahradun is op een afstand van 300 km. van Calcutta ontspoord.

Er zijn 7 doden en 49 gekwetsten, waaronder 15 wier toestand zeer bedenklijk is.

De oorzaak van de ramp is niet gekend.

De bewogen jacht op de auto-bandiden in de streek van Oise en Seine

Drie aanhoudingen te Parijs

Wij meldden gisteren in welke tragische omstandigheden politie en rijkswacht in de streek van Oise en Seine (Frankrijk) een jacht hadden ingezet op een bende stoutmoedige en gevaarlijke auto-dieven. Niet minder dan 600 politiedienaren namen aan de opsporingen deel.

De bandieten bleken echter niet aan hun proeftuik te zijn. Op behendige wijze hadden zij zich meester gemaakt van drie auto's in minder dan 4 uren tijd.

Met het eerste gestolen voertuig snelden ze in razend tempo (100 Km. per uur) over een overweg. Een rijkswacht, door de duizelingwekkende vaart verrast, aarzelde zelfs te vuren. Met een anderen wagen geraakten de kerels, die toen met een snelheid van 115 Km. per uur bolderen, over al de opgeworpen hinderpalen heen. Roekeloos, zonder autolichten en de motor kap bij den verbijsterden rit opgeslagen, renden de dulle dieven den donkeren nacht door.

Op welk oogenblik een der bandieten werd gedood, weet men nog niet. Het is echter uit het onderzoek gebleken, dat de gedoodde dief van Poissy reeds had deelgenomen aan een ander avontuur.

Een Parijsche bouwmeester, wiens auto's nabij de Maison-Blanche was buitgemaakt en die voor het lijk van den dief werd gebracht, verklaarde aan de politie:

— Er is geen twiifel mogelijk. Deze man herken ik best als een van de kerels die mijn wagen stalen.

Men vond in den zak van den doode den vuuraansteker van den bouwmeester.

DE LIJKSCHOUWING

Dokter Dotis, die zich bezighield met de lijkenschouwing, verklaarde achteraf aan de wetsdienaren, dat het slachtoffer, op wien geen identiteitspapieren waren gevonden, zeker geen 20 jaar oud was.

Verder weet men totnogtoe niets af van de twee andere bandieten. Doch men meent, dat ze nog geen gelegenheid hebben gevonden om de streek te verlaten.

Gansch den nacht zullen de patroeljes rijkswachten de bosschen en de braakliggende gronden van de streek van Poissy bewaken.

3 AANHOUDINGEN

Achteraf verneemt men nog, dat de rechterlijke politie te Parijs een jongen kerel van 17 jaar heeft aangehouden, die kwam verklaren een der daders te zijn van den aanslag gepleegd in het woud van St. Germain.

De jonge man gaf de namen op van zijn helpers, waarvan een den dood vond.

Op deze inlichtingen ingaande heeft de politie de hand gelegd op drie personen te Garches.

Fransch watervliegtuig neergestort te Brest

Nabij Brest is een watervliegtuig van het leger neergestort.

Men telt 3 doden en 1 zwaargewonde.

DE ONTZETTENDE BOSCHBRANDEN in Zuid-Australië

200.000 hektaren bosch en
verscheidene dorpen door de
vlammenzee verslonden

Talrijke doden en vermisten

Duizenden bestrijden den reeds gemelden hevigen boschbrand in Zuid-Australië, die van grooter omvang is dan eenige voorgaande brand. Er neersicht nog steeds een verschrikkelijke hittegolf en de temperatuur heeft 117 graden Fahrenheit bereikt in de schaduw. Dit betekent, dat het de warmste dag is, die in de geschiedenis van Adelaide bekend is. Reeds vijf dagen lang heeft de temperatuur in de schaduw meer dan 100 graden bedragen.

Een fabriek en meer dan twintig woningen zijn tot den grond toe afgebrand. Vrouwen en kinderen moesten een bepaalde wijk van de stad onttruimen.

De schade wordt geraamd op 300.000 pond. De regering heeft een steun-akte goedgekeurd, waarvoor zij 1000 pond heeft beschikbaar gesteld.

In den geheelen staat Victoria woen den nog steeds branden. Veertig personen zijn omgekomen, terwijl twaalf anderen aan het vuur te ontkomen. De schade, die totnogtoe is aangericht, wordt op ongeveer 48 miljoen frank geschat.

Het aantal vermisten neemt nog steeds toe en men vreest, dat velen hunner door het vuur zijn ingesloten en niet meer aan de vlammen, die met groote snelheid de dorpen omsingelen, kunnen ontsnappen.

De voornaamste oorzaak is van de boschbranden, toont slechts te Melbourne eenige neiging tot afnemen.

De treinen en de scheepvaart onder-
vinden van den doordringenden rook
den grootsten last.

In de districten Rubicon en Toombulup zijn thans reeds 200.000 Ha bosch vernield, doch nog steeds worden er meer bosschen door het vuur aangevlakt. Het gebied, waarop de brand woedt, is thans 220.000 vierkante kilometer groot.

Te Canberra is het jubileumkongres ter gelegenheid van het 100 jaar viering goedgekeurd bij een temperatuur van 108 graden in de schaduw en H. G. Wells, die een der 800 eere-gasten is, heeft in zijn rede verklaard, dat hij den laatste tijd in Europa aan heel wat hete vuren had bloot gestaan, maar als hij geweten had dat Australië zoo warm was, was hij toch liever thuis gebleven...

DE REIS VAN CHAMBERLAIN NAAR ROME

Mussolini verwelkomde den Engelschen premier bij diens aankomst in het station der Italiaansche hoofdstad.

DE BRITSCHE-ITALIAANSCH ONDERHANDELINGEN TE ROME

Mussolini streeft de afzondering van
Frankrijk na

Duitsland staat achter de fascistische
chantage

HET BANKET IN HET VENEZIAPALEIS

Mussolini heeft in het paleis Venezia een banket aangeboden ter ere van zijn Engelsche bezoekers. Behalve de personen, die in de Engelsch-Italiaansche besprekingen een rol spelen, waren talrijke hooge militaire en civiele overheden tegenwoordig, naast leden van de regering, van de partij en van het diplomatieke korps. In een tijdelijke heette de Duce in zeer hartelijke termen de Engelsche ministers welkom uit naam van de Italiaansche regering en van het Italiaansche volk als mede uit zijn eigen naam. Zich in het

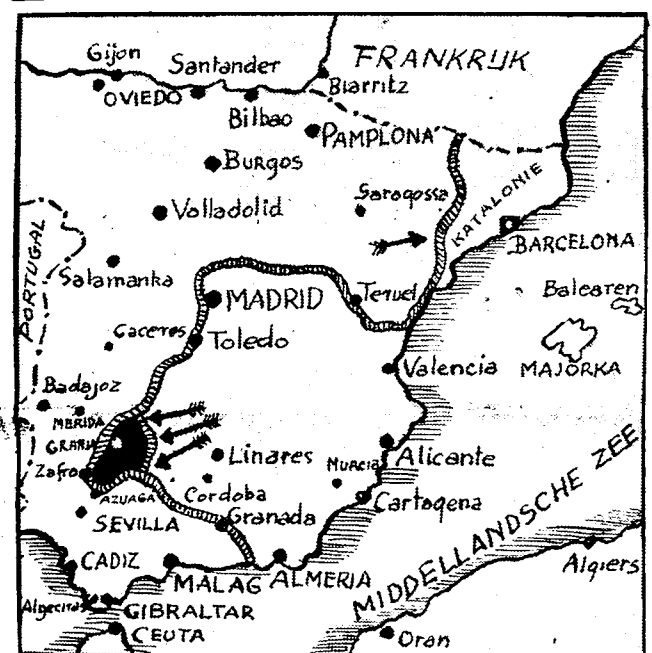
bijzonder richtend tot Chamberlain, zeide Mussolini: Uw geest van begrip en de vastberadenheid, waarmee gij persoonlijk steun hebt verleend aan een rechtvaardige oplossing der problemen, die zich in September opgedrongen hebben, de volharding waarmee zij uw programma van verzoening en vrede hebt voortgezet, hebben de grootste waardeering gevonden in mijn land, dat altijd geloofd heeft in een vrede, gegrondvest op de rechtvaardigheid, een vrede, die gewees is en nog is het laatste doel dat zich de Italiaansche fascistische politiek voor oogen stelt. (17)

(Zie vervolg blz. 3)

MINISTER BALTHAZAR BEZOEKT DE TENTOONSTELLING IN HET EUWFEESTPALEIS TE BRUSSEL

Pgt. Balthazar, minister van Openbare Werken en werkloosheids-slorping, bezocht gisteren het Bouw- en Autosalon, alwaar hij voor de nieuwigheden op technisch gebied een bijzondere belangstelling betoonde

HET SUKSESVOL OFFENSIEF DER REPUBLIKEINEN IN EXTREMADURA

De zwarte plek duidt het gebied aan (meer dan 800 km2) door de republi-
keinsche troepen op de rebellen veroverd in vijf dagen tijds

HET SUKSESVOL OFFENSIEF der republikeinen in Extremadura

Niettegenstaande het aanwenden van nieuwe
reserves wordt het verzet der rebellen gebroken
Geestdriftig onthaal van de regeringstroepen
in de bevrijde gebieden

COMMUNIQUE VAN HET
MINISTERIE VAN
LANDSVERDEDIGING TE
BARCELONA

FRONT VAN DEN EXTREMADURA. — Onder het overvloedig materieel van den vijand buitgemaakt, bevinden zich twee kanonnen van 70, 4 machinegeweren, 6 repeteergeweren, verscheidene mortieren, 87 geweren, 133.000 kogels, 1.400 Laffitebommen, 200 mortiergranaten en 3.000 anti-tankgranaten.

Niettegenstaande het slechte weder dat de verrichtingen bemoeilijkt, hebben onze soldaten den verstand van den vijand overwonnen en zetten zij heden hun opmars voort. Zij overvonden onder meerdere belangrijke stellingen de Vertice Santa Ines en de spits Castuera. Zij zetten thans hun beherijken opmars voort tot aan de Vertice Coscojal. Eenige vijandelijke tegenaanvallen werden op krachtige

wijze teruggeslagen. Wij maakten een zeer groot aantal gevangenen. Ook loopden talrijke vluchtelingen over naar de republikeinsche rangen.

KATALAANSCH FRONT. — De Spaansche soldaten hebben opnieuw de zeer hevige aanvallen van de invasiekrachten teruggeslagen in den sektor van Artesa de Segre. Als voorbeeld van den heldhaftigen weerstand door onze troepen geboden, kan dit van een re-

publikeinsch soldaat gesteld worden, die, gansch alleen een wachtpost bekleedende, met zijn repeteergeweer een gansche rebellenkompagnie vernietigde.

Zes nieuwe aanvallen tegen de Vertice Masbrell werden op heldhaftige wijze teruggeslagen door de republikeinsche soldaten, die geen stap terugweekten.

(Zie vervolg blz. 5)

EEN KLOPJACHT OP AUTO-GANGSTERS IN HET WOUD VAN ST. GERMAIN

Honderden gendarmes zochten de bosschen af te St. Germain, waar na een bewogen achtervolging twee bandieten hun verbrijzelde auto en hun gedooden makker, wiens lijk men voor den wagen uitgestrekt ziet, achterlieten. Maar de klopjacht leverde niets op: de medeplichtigen zouden later te Parijs worden gearresteerd.

Joodsche vrouw springt van den Stefanusstoren te Weenen

ZE VALT TE PLETTER OP
DE STRAAT

Een dame is van den toren van de beroemde Stefanuskerk te Weenen gesprongen. Zij kwam eerst op het dak van de kerk terecht en viel daarna te pletter op straat.

In haar bezit werd een paspoort gevonden ten name van Marguerita Eisenbloch, 29 jaar oud, woonachtig te Krems bij Weenen. Naar beweerd wordt zou de vrouw de dochter van een rechter zijn. Haar vader, van een joodschen bloede en zou zich thans in een concentratiekamp bevinden.

Bij de feiten

LEVE DE AMERIKAANSE CIJFERS!

De wereld is verdeeld; de naties sluiten zich meer en meer in zichzelf op; er zijn er die op versterkte legerkampen gelijk, omgordend met moderne Chinese muren; wie niet nationalistisch is of gedwongen wordt dit te zijn, denkt op zijn minst nationaal; de socialistische internationale is verzwakt, heeft bij dat alles een stuk van haar draagkracht ingesloten.

En toch voelt men elken dag wat duidelijker, hoe moeizaam en hardnekkig door en over dat alles heen, de democratie de draden eener nieuwe internationale samenhang over de wereld aan 't spinnen is.

Een samenhang, die zonder bepaalde politieke kleur, uit de diepte van de mensheid naar boven dringt; het groote nooduur waarop de beschaving staan of vallen moet, voelt men nakend; en al wie dat voelt voelt zich onweerstaanbaar: een groot wereld-mirakel is zich aan 't voltrekken in het teken van den strijd der democratie, verdediger van den mensch, tegen de diktatuur, barbaarsche verslinder van menschen.

Een mirakel op zichzelf is thans het onstuimig groeien van het sociaal verantwoordelijkheidsgevoel ten overstaan van dezen strijd, in de Verenigde Staten.

De Europeesche democratie kijkt angstvallig naar de dagelijkse verdere vorderingen van dien groei uit. Zij weet dat hieraan haar lot verbonden is. Zij telt het stijgen der graden van het Amerikaansche verzet tegen de wandaan van het Europeesche fascisme en het nationaal-socialisme. En zij denkt aan dat jaar van den grooten oorlog, waarin de Amerikaanse interventie op onze slagvelden de kans heeft doen keeren.

De Amerikanen tellen meer. Minder angstvallig, maar even nauwkeurig en belangstellend. Want aan dit stijgend verzet meten zij meteen den groei van de eigen Amerikaanse democratie. Zij is jong, wild en nog vol onzuiverheden, deze democratie. Zij biedt tegenstellingen, die wij moeilijk begrijpen kunnen. Zij dult dingen, die we nooit zouden aanvaarden. Maar het zou thans dubbel onopgemaakt zijn haar dat te verwijten, waar de Europeesche democratie veel eerder te dulden heeft dan gangsters, stakingbrekersorganisaties en andere Ku-Klux-Klans.

Tenslotte heeft Amerika ons veel meer te verwijten. In de allerleerste plaats het feit zelf, dat Europa niet bij machte was Amerika voor het Hekies, zoo moeten we het zijn. Nadige naaktheid zien democratisch Amerika zal ons helpen, niet omdat

het de Amerikaanse democratie lief heeft of bewondert — die tijd is voorbij —, maar omdat het zichzelf bedreigd weet. Men doet dan ook best hier geen koopje van te maken. Men hoede zich anderszinds hierbij voor sentimentaliteit. Men aanvaarde en bevordert dit «bondgenootschap» zoals het zich voordoet. In koelen bloede, met verstand, met cijfers, zoo ge wilt. Met Amerikaanse cijfers.

Want de Amerikanen becijferen de publieke opinie en het kloppende hart van de massa, net alsof het statistiek van in- en uitvoer betrof. En zoo moet het zijn. Zoo weet men tenslotte veel meer van wat van Amerika mogen verwachten, dan — permitter — van Chamberlain, Daladier en hun vrienden. Dit bij wijze van voorbeeld, en zonder kwaadaardigheid. Want ik weet niet, of de dingen thans niet te ver gekomen zijn, om het het zonder Chamberlain, Daladier en hun vrienden in een democratisch Europa te kunnen «doen»?

Een andere kwestie.

De wetsprekendheid van de Amerikaanse cijfers was in de jongste dagen bijzonder aandoenlijk. We kunnen er in Europa vreemde aan beleven, en ook wat aan leeren.

Zoo verklaart het Instituut der publieke opinie — ja, zoets bestaet te New York —, dat de strijd door Roosevelt en de zijnen tegen de Europeesche diktatoren aangebonden, door het Amerikaansche volk buitengewoon gunstig is bejegend en bijgerund geworden; terwijl de volksomroep tegen Hitler met den dag toeneemt.

Een referendum, door dit «Instituut» ingericht, toont dat 61 procent van de Amerikaanse bevolking gunstig gezind is aan de boycot der Duitse producten.

Te dezer gelegenheid heeft het «Instituut» er aan herinnerd, dat de Amerikaanse gezindheid tegenover Hitler, vóór den Anschluss van Oostenrijk, betrekkelijk neutraal was. Toen achten 62 procent Amerikanen, dat de Verenigde Staten zich buiten een Europeesch konflikt konden houden. Na den Anschluss oordeelden 46 procent, dat de Ver. Staten er toe zouden komen, op een gegeven oogenblik tegen het Derde Rijk op te treden. Dit percentage is sedert de Tsjecho-Slowaaksche crisis geweldig aangegroeid. Terwijl een andere volksraadpleging van het «Instituut» komt te bewijzen, dat 92 procent van de Amerikanen niet het minste vertrouwen stellen in de bewering van Hitler, dat hij geen verdere territoriale eischen aan Europa stellen wil.

Leve de Amerikaanse cijfers!

BUITENLANDSCHE kroniek

CHAMBERLAIN EEN TWEEDE RUNCIMAN?

We zullen wellicht tot morgen — zometentijd enkele dagen — moeten wachten om zekerheid te hebben over den juist inhoud en de draagwijde van de besprekingen te Rome.

Een Italiaansche blad heeft geschreven, dat de Konferentie gekarakteriseerd wordt door de vriendschap tusschen Chamberlain en Mussolini, en na een eerste onderhandeling van een uur werd gemeld, dat de bespreking verlopen was in een hartelijke atmosfeer.

Maar dat is ook ongeveer alles wat wij er van weten. Daarna had een gala-diner plaats, waarop Mussolini de gasten verwelkomde en bevestigde, gevuld door een speech van Chamberlain, een vriendelijk en eerbiedig.

Voor de «galerij» schijnt dus alles op welken te loopen. Het is natuurlijk ingesloten, dat Chamberlain-Hitler door de bevoegden niet zouden tot gesproken worden, dat Mussolini op een Vlaamse zijn gevorne dreigementen zou uithalen en dat Chamberlain zijn gastheer zou verwijten een te grooten troef te hebben.

We willen eenvoudig besluiten, dat de «goede stemming», de «hartelijkheid», «echt of geveinsd», niemand behoeft te bezorgd maken. Het zou kunnen zijn daaruit konklusies te trekken betreffende afwijking van oorloggevaar, wijziging in de fascistische politiek, opbouw van den vrede.

We zijn geneesings pessimistisch gesemd, maar we willen ons toch ook niet met illusies paaien. Omdat het verleden te zeer de druk. Omdat we geen vertrouwen kunnen hebben in een Mussolini. Omdat ons vertrouwen in een Chamberlain en een Halifax zeer betrekkelijk is.

Trouwens, de uitlatingen van de Ita-

liaansche pers zijn daar om ons van te vertellen te sterken.

Het Reuterbericht, waarin gezegd werd, dat Chamberlain zich kortaard zou houden aan deze dubbele stelling: volledige terugtrekking der Italiaansche troepen uit Spanje en, wat de verhoudingen tot Frankrijk betreft, rechtstreeksche onderhandelingen met de Franse regering en stopzetten van de anti-Franse perskampagne; — deze stelling wordt volledig tegengesteld door de «Giornale d'Italia», waarin de officiële Mussolini-kroniek, Guyday schrijft, dat de Spaansche kwestie geen voorwerp van discussie kan zijn, «daar Italië op loyale wijze (!!) zijn positie ten aanzien van Spanje heeft bepaald».

En Guyday vervolgt: «Er blijft dus niets anders over dan een bespreking van de Europeesche vraagstukken in het algemeen, zoals de levensbelangen van Italië en Duitsland, ten aanzien waarvan een duidelijk begrip en een kalme waardering van de noden, belangen en rechten noodzakelijk zijn. Na te hebben opgemerkt, dat Chamberlain reeds van dit begrip en deze waardering blijk gegeven heeft, behoort het Italië te laten weten, dat de Britse regering, een bevestiging van zijn afspraken, die niet alleen op een gescreven recht gebaseerd zijn, maar ook op belangrijke politieke en zedelijke motieven».

Deze aanspraken, zoo bestuit het blad, vormen een enkele bedrieging voor de belangen van Groot-Brittannië of enige andere mogendheid in Europa of in Afrika; zij passen, evenals die van Duitsland, in het systeem van orde en Europeesche vrede, dat nog niet vernieuwelijk werd en zullen door Italië te zijner tijd ondersteund worden met alle versterking, die een natie bezit, welke zich van haar eigen recht en haar nationale waardigheid bewust is.

Wein, als dat de waarheid is, als dat de doeleinden zijn van de besprekingen te Rome, als Chamberlain in deze val loopt, dan spelen de Britten in de toekomst een rol van buitenlandsche zaken het spel van de totalitaire staten, is het een verborgen toedracht tot de politiek van de spil Rome-Berlijn, plegen zij trachten te geneer Frankrijk en verkoopen zij de democratie.

Wat het is het een of het ander: het bericht van het Reuter-agentschap sprak waarheid of Guyday spreekt waarheid.

Mooie banket-redevoeringen, toezichtingen, wederzijdse bevestiging, draken op de gezondheid van den koning met alle bezwaren van Abyssinië, dat alles is prijzant.

Wat van belang is te weten, is het volgende: aanvaardt Chamberlain onder meer de «loyale positie» die Italië ten aanzien van Spanje heeft ingenomen? Loyale positie, die gekarakteriseerd is door een officiële deelneming aan den oorlog tegen de Spaansche republieken?

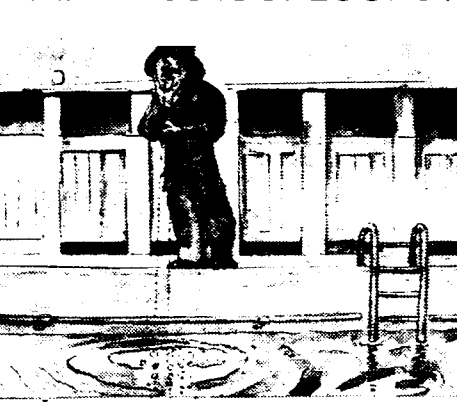
Aanvaardt Chamberlain de aanspraken van Italië in de Middellandsche zee, die volgens Guyday gesteld zijn op een gescreven recht en op politieke en zedelijke motieven?

Daar gaat het om. Dat zullen we wellicht eerstdaags weten.

En we begrijpen ten volle de ongerustheid in Frankrijk, dat geen bemiddelaar noodig heeft, dat in Chamberlain een tweede Runciman verwacht te zien.

VANDAAG

EN... DE SCHOONZOONS?

'k Heb nu twee dagen na elkaar de schoonmoeder «verdedigd», althans de schoonmoeders raad gegeven, dit naar aanleiding van het feit, dat ze te New York een vereniging hebben gesticht, die tot doel heeft zich te verdedigen tegen de spot en de krenking, waarvan de schoonmoeders het slachtoffer zijn.

Het spreekt vanzelf, dat mijn pretentie niet tot over den Atlantischen Oceaan reikt, ik bedoel, dat mijn raadgevingen niet bestemd zijn voor de schoonmoeders van New York. Maar ik zie de mogelijkheid in, dat in het land der onteibare sosseteljes — ons land — er ook zulke «syndikaten» tot stand komen. En in dat geval zeg ik tot de schoonmoeders van alhier: Past op! Uw genooten van New York loopen verkeerd! Beantwoordt geestigheid met geestigheid, spot met spot! Want als ge u zult kwaad maken, zal de leute langs de andere barrikade dubbel groot zijn!

Ik ben ervan overtuigd al de schoonmoeders langs mijn kant te hebben, maar terzelfdertijd vrees ik nu kritiek vanwege de schoonzoons (waarbij ik ook de schoondochter, omvat).

en krenking te beantwoorden met humor en spot, met een geutje azijn, met een sarcastisch lachje.

Zich kwaad bloed maken, is altijd nadeelig voor het doel dat men nastreeft, misgaders voor de eigen gezondheid.

Het is nu evenwel goed verstaan, dat de laatste drie praatjes niet het inzicht hebben te schaden aan de verhoudingen tusschen schoonmoeders en schoonzoons.

Integendeel... Leve de vrede!

Uit de Pers DE POLITIEKE TOESTAND

Aan elk zijn verantwoordelijkheid

Het Bureau der B. W. P. heeft dus de politiek van onze vriend Spaak volkomen goedgekeurd. Het kan niet betwijfeld worden, dat de B. W. P. het besluit is het gezond verstand zelve. We kunnen er ons enkel om verheugen.

Op het oogenblik bij wij dit schrijven weten we dat het Bureau van het B. V. V. dezelfde beslissing nam. En wij zijn ervan overtuigd, dat de Alg. Raad van de B. W. P. en een gebeurlijk kongres hierbij niet zullen ten achter blijven.

De reaktionaire en pro-fascistische kerkken staan daar te sikkelen. Ze vinden den eerste-minister op de meest verachterswaardige wijze aan, daar ze gevoelen in hun chantage-politiek alleen zullen komen te staan.

Onder de bewering der belangen van de natie te dienen, leen ze Franco als wettelijk hoofd erkend zien, bij die niet meer is dan een meeneedige en een werkzame, moet het worden aangenomen, dat de B. W. P. niet langer in de regeering zou kunnen blijven. Ten ware dat de Kamer den Senaat zou afkeuren.

«Niemand meer dan wij zijn bewust van de gevaren die een gouvernement-tee- en onzekerheid in zich sluiten: niemand meer dan wij zijn gekonst in de afwezigheid van socialisten in de regering in een periode van economische onzekerheid die de reaktionaire stoutheit-moedigheid van de komitee central industrieel aanmoedigt».

Totdaar Durandal in het «Journal de Charleroi». Onze vriend heeft meer dan genoeg. Het is inderdaad een feit, dat onze groot-vijanden achter de schermen zitten om Franco's buitensporige pretenities te doen aannemen, omdat zij hierbij in de hoop verkeeren hun bankruak wat meer te kunnen vullen.

«Is hier dat de drie regeeringspartijen hun verantwoordelijkheid hebben te nemen».

«De B. W. P. schrijft niet af voor een Kamerontbinding, maar de vraag dient te worden, of de Belgische nationale en internationale toestanden belang bij heeft».

In volle eerlijkheid gezegd, we meenen van niet.

Onze vriend Jean Le Sambre van het «JOURNAL DE CHARLEROI» is eveneens deze meening toegedaan. Het land zich deze luxe, deze zottennij niet permitteert.

Onze vriend Durandal van hetzelfde blad gaat verder. Moest er in de Senaat, schrijft hij, een meerderheid zijn om de buitensporige eischen van Franco goed te keuren, moet het worden aangenomen, dat de B. W. P. niet langer in de regeering zou kunnen blijven. Ten ware dat de Kamer den Senaat zou afkeuren.

«Niemand meer dan wij zijn bewust van de gevaren die een gouvernement-tee- en onzekerheid in zich sluiten: niemand meer dan wij zijn gekonst in de afwezigheid van socialisten in de regering in een periode van economische onzekerheid die de reaktionaire stoutheit-moedigheid van de komitee central industrieel aanmoedigt».

Totdaar Durandal in het «Journal de Charleroi». Onze vriend heeft meer dan genoeg. Het is inderdaad een feit, dat onze groot-vijanden achter de schermen zitten om Franco's buitensporige pretenities te doen aannemen, omdat zij hierbij in de hoop verkeeren hun bankruak wat meer te kunnen vullen.

«Is hier dat de drie regeeringspartijen hun verantwoordelijkheid hebben te nemen».

«De B. W. P. schrijft niet af voor een Kamerontbinding, maar de vraag dient te worden, of de Belgische nationale en internationale toestanden belang bij heeft».

In volle eerlijkheid gezegd, we meenen van niet.

Onze vriend Jean Le Sambre van het «JOURNAL DE CHARLEROI» is eveneens deze meening toegedaan. Het land zich deze luxe, deze zottennij niet permitteert.

Wat buiten kijf staat.

«DE NIEUWE GAZET» (lib.) schrijft dat in de kwestie van een gezant naar Burgos ENKEL EN ALLEEN het belang van onze handel telt.

«Is zoovast het standpunt door «DE NIEUWE GAZET» (lib.) ingenomen, dat de heer klerikalen liever den wil van Franco volbrachten dan degen van de Belgische regering, dewelk nochtans gelijkvuldig is met den wensch door de meerderheid van het Parlement uitgedrukt».

Peter Nothmans en konsoorten willen ons niet naar Burgos maar naar Canossa voeren, aldus het bad.

«DE VOLKSGAZET»: «De indruk in de parlementaire kringen, onmiddellijk nadat de beslissing van het Bureau van den A. R. bekend was geworden, is, dat de socialistische partij, of althans het Bureau, zeer wijs heeft gehandeld en erbij te stellen in Spaak, en met zich niet te laten drijven in den hoek, waar de conservatieven hem hebben wilden».

«De kwestie van Burgos op het oogenblik van veel minder belang is geworden dan wel het nieuwe feit, n. l. de verklaring van Spaak, dat de eventuele herziening van de Belgische houding inzake de niet-inmenging».

Wat buiten kijf staat.

«DE NIEUWE GAZET» (lib.) schrijft dat in de kwestie van een gezant naar Burgos ENKEL EN ALLEEN het belang van onze handel telt.

«Is zoovast het standpunt door «DE NIEUWE GAZET» (lib.) ingenomen, dat de heer klerikalen liever den wil van Franco volbrachten dan degen van de Belgische regering, dewelk nochtans gelijkvuldig is met den wensch door de meerderheid van het Parlement uitgedrukt».

Peter Nothmans en konsoorten willen ons niet naar Burgos maar naar Canossa voeren, aldus het bad.

«DE VOLKSGAZET»: «De indruk in de parlementaire kringen, onmiddellijk nadat de beslissing van het Bureau van den A. R. bekend was geworden, is, dat de socialistische partij, of althans het Bureau, zeer wijs heeft gehandeld en erbij te stellen in Spaak, en met zich niet te laten drijven in den hoek, waar de conservatieven hem hebben wilden».

«De kwestie van Burgos op het oogenblik van veel minder belang is geworden dan wel het nieuwe feit, n. l. de verklaring van Spaak, dat de eventuele herziening van de Belgische houding inzake de niet-inmenging».

Wat buiten kijf staat.

«DE NIEUWE GAZET» (lib.) schrijft dat in de kwestie van een gezant naar Burgos ENKEL EN ALLEEN het belang van onze handel telt.

«Is zoovast het standpunt door «DE NIEUWE GAZET» (lib.) ingenomen, dat de heer klerikalen liever den wil van Franco volbrachten dan degen van de Belgische regering, dewelk nochtans gelijkvuldig is met den wensch door de meerderheid van het Parlement uitgedrukt».

Peter Nothmans en konsoorten willen ons niet naar Burgos maar naar Canossa voeren, aldus het bad.

«DE VOLKSGAZET»: «De indruk in de parlementaire kringen, onmiddellijk nadat de beslissing van het Bureau van den A. R. bekend was geworden, is, dat de socialistische partij, of althans het Bureau, zeer wijs heeft gehandeld en erbij te stellen in Spaak, en met zich niet te laten drijven in den hoek, waar de conservatieven hem hebben wilden».

«De kwestie van Burgos op het oogenblik van veel minder belang is geworden dan wel het nieuwe feit, n. l. de verklaring van Spaak, dat de eventuele herziening van de Belgische houding inzake de niet-inmenging».

Terug!

«DE NIEUWE GAZET» (lib.) schrijft dat in de kwestie van een gezant naar Burgos ENKEL EN ALLEEN het belang van onze handel telt.

«Is zoovast het standpunt door «DE NIEUWE GAZET» (lib.) ingenomen, dat de heer klerikalen liever den wil van Franco volbrachten dan degen van de Belgische regering, dewelk nochtans gelijkvuldig is met den wensch door de meerderheid van het Parlement uitgedrukt».

Peter Nothmans en konsoorten willen ons niet naar Burgos maar naar Canossa voeren, aldus het bad.

«DE VOLKSGAZET»: «De indruk in de parlementaire kringen, onmiddellijk nadat de beslissing van het Bureau van den A. R. bekend was geworden, is, dat de socialistische partij, of althans het Bureau, zeer wijs heeft gehandeld en erbij te stellen in Spaak, en met zich niet te laten drijven in den hoek, waar de conservatieven hem hebben wilden».

«De kwestie van Burgos op het oogenblik van veel minder belang is geworden dan wel het nieuwe feit, n. l. de verklaring van Spaak, dat de eventuele herziening van de Belgische houding inzake de niet-inmenging».

Wat buiten kijf staat.

«DE NIEUWE GAZET» (lib.) schrijft dat in de kwestie van een gezant naar Burgos ENKEL EN ALLEEN het belang van onze handel telt.

«Is zoovast het standpunt door «DE NIEUWE GAZET» (lib.) ingenomen, dat de heer klerikalen liever den wil van Franco volbrachten dan degen van de Belgische regering, dewelk nochtans gelijkvuldig is met den wensch door de meerderheid van het Parlement uitgedrukt».

Peter Nothmans en konsoorten willen ons niet naar Burgos maar naar Canossa voeren, aldus het bad.

«DE VOLKSGAZET»: «De indruk in de parlementaire kringen, onmiddellijk nadat de beslissing van het Bureau van den A. R. bekend was geworden, is, dat de socialistische partij, of althans het Bureau, zeer wijs heeft gehandeld en erbij te stellen in Spaak, en met zich niet te laten drijven in den hoek, waar de conservatieven hem hebben wilden».

«De kwestie van Burgos op het oogenblik van veel minder belang is geworden dan wel het nieuwe feit, n. l. de verklaring van Spaak, dat de eventuele herziening van de Belgische houding inzake de niet-inmenging».

Wat buiten kijf staat.

«DE NIEUWE GAZET» (lib.) schrijft dat in de kwestie van een gezant naar Burgos ENKEL EN ALLEEN het belang van onze handel telt.

«Is zoovast het standpunt door «DE NIEUWE GAZET» (lib.) ingenomen, dat de heer klerikalen liever den wil van Franco volbrachten dan degen van de Belgische regering, dewelk nochtans gelijkvuldig is met den wensch door de meerderheid van het Parlement uitgedrukt».

Peter Nothmans en konsoorten willen ons niet naar Burgos maar naar Canossa voeren, aldus het bad.

«DE VOLKSGAZET»: «De indruk in de parlementaire kringen, onmiddellijk nadat de beslissing van het Bureau van den A. R. bekend was geworden, is, dat de socialistische partij, of althans het Bureau, zeer wijs heeft gehandeld en erbij te stellen in Spaak, en met zich niet te laten drijven in den hoek, waar de conservatieven hem hebben wilden».

«De kwestie van Burgos op het oogenblik van veel minder belang is geworden dan wel het nieuwe feit, n. l. de verklaring van Spaak, dat de eventuele herziening van de Belgische houding inzake de niet-inmenging».

de boekkuil

«SOCIALISME EN DEMOKRATIE»

Ik zei gisteren wat wij het recht hebben te verwachten van een socialistisch tijdschrift. Ik moet, geloof ik, er niet op wijzen, dat zulk tijdschrift in de eerste plaats degelijk moet zijn: zelfs wanneer ik van vulgarisatie ge- waag, denk ik altijd aan degelijke vulgarisatie; de andere is bedrog.

Die degelijkheid vinden wij zeker in het nieuwe tijdschrift van onze Hollandse kameraden, «Socialisme en Democratie». Misschien is het al te uitsluitend op politiek leest geschoeid, maar het schoeisel is goed. Voor de buitenlandse politiek kan eenieder met vrucht het artikel van P. J. Schmidt lezen: «De oorlog tegen het Westen, doel en wezen van het nationaal-socialisme».

Ik heb den laatste tijd natuurlijk zeer veel ontledingen over doel en wezen van het nazisme gelezen; ik zal de stelling van P. J. Schmidt hier niet ontleden; zij komt hier neer, dat het nazisme «de totalitaire contra-revolutie is tegen ALLES wat aan het denkend menscheijk wezen LEVEN geeft». Schmidt staft deze opvatting met aanhalingen uit «Mein Kampf», uit boeken en redevoeringen van nazi-schrijvers.

Schmidt ziet b.v. de vervolgingen tegen de Joden bovenal als een «schreeuw van verzet tegen de geestelijke superioriteit van een ras dat zonder vrijheidsbegrippen niet leven kan, tegen allen die de soldaterij van het Duitse ras niet als den hoogsten vorm van «Kultur» erkennen willen — een oorlogsverklaring dus aan de kultuur van het Westen, die deze «ras-zuiveren» in hun geestelijke impotentie zoo irriteert, dat zij boeken moeten verbranden, omdat zij ze niet begrijpen, en de halven over een schild hielden, omdat hun potte hersens de schoonheid van kleur en licht niet verwerken kunnen».

In verband met wat ik zei over de vulgarisatie, zou men kunnen zeggen, dat het nazisme bedrieglijke vulgarisatie is, door geweld en tyrannie, zeker, maar ook door demagogie zwak, het gansche een lands op. De Duitse zijde door deze slechte vulgarisatie van het rasgevoel tot blinde blinden geworden. Wat rasgevoel kan heilzaam zijn; het rasgevoel als godsdienst en als enig leidend beginsel, moet de menschen verstoppen. Wij kunnen dat in zekere mate ook in Vlaanderen zien, en wij hebben ons daar tegen te verzetten. Deze demagogie is het ergste verdraai tegenover een volk.

Doch ik ga niet verder in op het degelijk artikel van Schmidt.

Rik de Man draagt in dit nummer een «opheldering» bij over de Belgische politiek. Hierop hoop ik binnen kort uitvoerig te kunnen terugkomen, en voornamelijk op deze algemeene karakterisatie van de Man, die mij van het hoogste belang schijnt; nadat hij bondig heeft getoond, wat door de regering van Zeeland werd verwezenlijkt, schrijft hij:

«Een totaal fiasco is te boeken op het gebied der politieke structuurveranderingen. We hebben de ervaringen sedert Maart 1935 meer en meer uitschijnen, dat de hervorming van den staat een essentiële voorwaarde was van duurzaam succes op elk ander gebied — veel essentieler zelfs dan de opstellers van het Plan van den Arbeid het in 1933 hadden voorzien. Toch geraakte men op dit punt zelfs niet eens tot het opmaken van een programma, dat meer behelste dan vage algemeene formules en vrome verschen. Zelfs op het beperkte gebied van de zoogenaamde administratieve

«Wat buiten kijf staat».

«DE NIEUWE GAZET» (lib.) schrijft dat in de kwestie van een gezant naar Burgos ENKEL EN ALLEEN het belang van onze handel telt.

«Is zoovast het standpunt door «DE NIEUWE GAZET» (lib.) ingenomen, dat de heer klerikalen liever den wil van Franco volbrachten dan degen van de Belgische regering, dewelk nochtans gelijkvuldig is met den wensch door de meerderheid van het Parlement uitgedrukt».

Peter Nothmans en konsoorten willen ons niet naar Burgos maar naar Canossa voeren, aldus het bad.

«DE VOLKSGAZET»: «De indruk in de parlementaire kringen, onmiddellijk nadat de beslissing van het Bureau van den A. R. bekend was geworden, is, dat de socialistische partij, of althans het Bureau, zeer wijs heeft gehandeld en erbij te stellen in Spaak, en met zich niet te laten drijven in den hoek, waar de conservatieven hem hebben wilden».

«De kwestie van Burgos op het oogenblik van veel minder belang is geworden dan wel het nieuwe feit, n. l. de verklaring van Spaak, dat de eventuele herziening van de Belgische houding inzake de niet-inmenging».

Wat buiten kijf staat.

«DE NIEUWE GAZET» (lib.) schrijft dat in de kwestie van een gezant naar Burgos ENKEL EN ALLEEN het belang van onze handel telt.

«Is zoovast het standpunt door «DE NIEUWE GAZET» (lib.) ingenomen, dat de heer klerikalen liever den wil van Franco volbrachten dan degen van de Belgische regering, dewelk nochtans gelijkvuldig is met den wensch door de meerderheid van het Parlement uitgedrukt».

Peter Nothmans en konsoorten willen ons niet naar Burgos maar naar Canossa voeren, aldus het bad.

«DE VOLKSGAZET»: «De indruk in de parlementaire kringen, onmiddellijk nadat de beslissing van het Bureau van den A. R. bekend was geworden, is, dat de socialistische partij, of althans het Bureau, zeer wijs heeft gehandeld en erbij te stellen in Spaak, en met zich niet te laten drijven in den hoek, waar de conservatieven hem hebben wilden».

«De kwestie van Burgos op het oogenblik van veel minder belang is geworden dan wel het nieuwe feit, n. l. de verklaring van Spaak, dat de eventuele herziening van de Belgische houding inzake de niet-inmenging».

Wat buiten kijf staat.

«DE NIEUWE GAZET» (lib.) schrijft dat in de kwestie van een gezant naar Burgos ENKEL EN ALLEEN het belang van onze handel telt.

«Is zoovast het standpunt door «DE NIEUWE GAZET» (lib.) ingenomen, dat de heer klerikalen liever den wil van Franco volbrachten dan degen van de Belgische regering, dewelk nochtans gelijkvuldig is met den wensch door de meerderheid van het Parlement uitgedrukt».

nervorming en van de hervorming der parlementaire werkmethode bereikte men zoo goed als niets.

«Dit feit dient vooral vastgehouden, omdat het van bijzonder belang is voor de verklaring van den buitengewoon moeilijken toestand, die de regering van Zeeland aan haar opvolgers heeft overgelaten».

«Wanneer men daaraan denkt, moet men helaas zeggen, dat het Zeelandse me er wel in geslaagd is een tijdelijke (economische) crisis te overwinnen, maar niets heeft bereikt voor de oplossing van de bestendige politieke crisis, waardoor het bestaan zelf van de Belgische democratie wordt bedreigd».

In dit eerste nummer van «Socialisme en Democratie» komt ook een rubriek voor, aan de radio gewijd; maar het betreft alweer zuiver politieke kwesties.

Zoodat nagenoeg het gansche nummer aan politiek is gewijd. En daarom zeg ik, dat het tijdschrift wel degelijk, maar niet volledig is. Ik weet wel, dat het vooral beoogt een politiek strijd op; een zoo verheven mogelijk plan te voeren, maar ik herhaal, dat in dezen strijd voor socialisme en democratie alle gebieden van het menscheijk denken en voelen zouden moeten betrekken worden. Men zou in zulk socialistisch tijdschrift ook de beste voorlichting moeten vinden op filosofisch, literair en artistiek gebied. Zoo al alles niet uitvoerig kan samengegaten worden in een betrekkelijk klein tijdschrift, dan moet het maar bondig en dan worden. Zoodat men weliswaar nog wat anders zal moeten lezen en er alles van te weten, maar men toch leiding en scholing zou vinden in het eigen tijdschrift. Indien men mij vroe, wat niet ge dan als een ideaal tijdschrift, zou ik als voorbeeld geven de Engelsche uitgave van Penguin en Pelican. Juist heeft «Socialisme en Democratie» een geestdriftige bladzijde gewijd aan deze editie; ik lees er over:

Het filmleven

NIEUWE FILMS

Drie kameraden - Hotel du Nord Ik was een avonturierster

De strandscene in «Drie Kameraden» met MARGARET SULLAVAN en ROBERT TAYLOR

In welke mate de verfilming van een roman de betekenis en den diepgang van het oorspronkelijke werk vaak ontcracht of alleszins gevoelig verzakt, kan men makkelijk ervaren uit de films «Drie Kameraden» en «Noord-Hotel», waarvan het scenario respectievelijk uit een roman van Erich Maria Remarque en van Eugène Dabit werd getrokken. Het probleem van de film-adaptatie van een roman dient men in den loop van talloze filmsbesprekingen niet eeuwig te herkauwen. De feitelijke ervaring van de mislukking kan wellicht volstaan. Wie het boek van Remarque las (het verscheen als feuilleton in ons blad), zal door de film ten deele ontgroeid worden. Remarque's boek werd tot een schim herleid; de groote tragedie van de maatschappelijke ontreding in het na-oorlogse Duitsland, de botsing van de linkse strooming tegen de ultra-rechtsche (den inzet van de nazis-terreur) werd vrijwel geheel geweggert ten einde «Drie Kameraden» meestal te situeren in hun intiem levensnoodlot, en wel hoofdzakelijk om de zielig liefdesdragede van Erich en Patricia hoofdtijema te kunnen behandelen. Vandaar dat noch de opvallende politieke en sociale achtergrond van het toenmalige Duitsland, noch de psychologische gestalte van de drie kameraden, noch het beeld van schrijnende troosteloosheid in deze film werkelijkheid zijn geworden.

Belangstelling voor Vlaamsch en Nederlandsch filmwerk

In samenwerking met de Vlaamsche en Nederlandsche Vereeniging van Brussel, richt het Vlaamsch Filmcomité twee voorstellingen van Nederlandsch filmwerk in, op Zondag 22 Januari e.k. in de zaal voor Kamermuziek van het Paleis voor Schoone Kunsten te Brussel. Er zijn twee voorstellingen voorzien: de eerste zal plaats grijpen te 18 u. 15, de tweede te 20 u. 30. Op het programma staan de volgende films: «Beelden uit het Belgisch Verleden» van Henri Storck, «Het Lied van den Linnen», van K. Dekeukeleire en «Rubber», een koloniaal drama van Gerard Rutten en Johan De Meester.

Het Vlaamsch Filmcomité en de andere inrichtende vereenigingen zien in deze vertooning een eersten stap tot het bekendmaken van Vlaamsch en Nederlandsch filmwerk bij de Nederlandschsprekenden van Brussel en het omringende, die in regel verstoken blijven van zulke gelegenheden. Zij hopen daarmede te beantwoorden aan een algemeen wensch en zullen het, in geval van weerslagen, bij de eene poging niet laten.

Pan-Amerikaansche Unie overweegt een plan van filmproductie

Kort geleden meldde we, dat de Volkenbond een aantal films zal laten maken, waarin zijn activiteit op allerlei gebied zal worden uitgebeeld. Thans komt uit Washington het bericht, dat ook de Pan-Amerikaansche Unie overweegt, tot iets dergelijks te komen. Het initiatief is door de Amerikaanse regering genomen en deze heeft de United States Film Service, een officiële instelling, aangewezen om een voorloop plan te ontwerpen. Aan het hoofd van deze dienst staat Fare Lorentz, de jonge auteur, die voor de Amerikaanse regering twee documentaires maakte, welke een groot succes hebben gehad. Het zijn «The River» en «The Plow that broke the Plain».

Men overweegt, met het vervaardigen der films in Juli a.s. aan te vangen. Men zal met twee films beginnen. Voor elk is een bedrag van 45.000 dollar uitgetrokken. De eene zal inmiddels in de Vereenigde Staten worden geproduceerd en later van Spaansche en Portugeesche teksten worden voorzien. De andere wordt in een der landen van Spaansche Amerika gemaakt en later van Engelsche teksten voorzien. Hierdoor stelt men zich voor, den geest van de beide Amerika's tot uitdrukking te brengen. Er is tevens een bedrag van 30.000 dollar uitgetrokken voor een zestal filmpjes, welke reeds vroeger werden vervaardigd en aan het doel kunnen worden aangepast. Voor de studie van onderwerpen, die eventueel verfilmd zouden kunnen worden, wordt een bedrag van 175.000 dollar reserveerd. Er zal op gelet worden, dat de uit te brengen films en de distributie ervan niet in konflikt zullen komen met partikuliere ondernemers. Het zal juist de bedoeling zijn tegenover het partikuliere initiatief aanvullend op te treden.

eenige taxi, waarover de drie kameraden beschikken, groote schade toebrengen.

Om zijn kameraden hun broodwinning niet te ontnemen, verbreekt Gottfried de banden met zijn partij.

Intusschen trouwen Erich en Patricia, en Patricia bewaart het geheim van haar ziekte, teneinde zich zoo lang mogelijk aan een klein beetje levensgeluk te kunnen vastklampen. Maar tegen den winter moet Patricia naar een sanatorium gebracht worden en terugkeerende van den trein, zijn Otto en Gottfried er getuige van, dat de gruzeleider van Gottfried's vroegere partij door de menigte wordt aangevalen. Gottfried sneit hem te hulp, doch een kogel velt hem en hij sterft op straat. Otto, die het gezicht van den moordenaar in zijn herinnering gegrift heeft, vervoelet een zeer grimmige vastberadenheid, en op Kerstavond valt wederom een doodelijk schot.

Om de arme Patricia te helpen, die wellicht door een operatie nog gered kan worden, verkopen de twee overgebleven vrienden hun kostbaars bezit: «Baby». Maar als de onbewooglijk neeligende wettelijke verneemt, weet zij hoe zij voor Erich en Otto voor altijd een ondragelijke last zal gaan beteekenen. Staande op het balkon van haar ziekenkamer, geeft zij zich vrijwillig over aan den dood en zij fluistert haar laatste woorden in Erich's armen: «Het is niet erg te sterven, als men zoo vol liefde is».

In Zuid-Amerika trachten Erich en Otto een nieuw leven te beginnen. De roman werd in het filmscenario derwijze van menig hoofdbestanddeel en verantwoordend ontdaan, dat een deel van de handeling der film vrijwel onbegrijpelijk blijkt voor den toeschouwer die niet met het oorspronkelijk werk vertrouwd is. De figuur van den links georiënteerd Gottfried is een onbeduidend aangeduid door een opstootje tijdens het werk een vergrijps professor als het ware een parodie van Rabin ranath Tagore speelt, in Hollywoodschen operette-stijl, door enkele vage volzinnen en door een paar revolverschoten. Het maatschappelijk-revolutionnaire klimaat is overigens geheel ontoereikend, vaak zelfs bespottelijk schetsmatig.

Het groote verband tusschen de drie kameraden en de gistende maatschappij waarin zij leven ontbreekt vrijwel geheel, en hierdoor is ook de algemeene betekenis van den roman in de filmtranspositie zoek geraakt.

Wellicht dient niet de kinest Frank Borzage hiervoor aansprakelijk gesteld; volgens de Hollywoodsche werkregeling heeft een spellder-kinest slechts het door den producer genceusreerd scenario in beeld te vertolken. En dit scenario is nu eenmaal voor honderd procent op commercieel opportunisme berekend. Jammer, dat een groot roman voor zoo'n opzet moest ontcracht worden.

Aan den anderen kant sluit dit rekwistitorium der ontgoocheling geenszins de hoedanigheden der film uit. In de eerste plaats is Borzage erin geslaagd, ontroerende kameradschap met levendigen nadruk tot uiting te brengen, en de vertolking tot een hoog peil op te voeren. Dit geldt vooral voor Franchot Tone, in de sterke karakterrol van Otto, en voor Margaret Sullavan, wier heele wezen zich in de rol van Patricia uitleeft, met een innerlijke beweging die op haast mirakuleuze wijze het cliché van den vedette-stijl vangt. Onder Borzage's leiding zijn ook de fraaie jongen Robert Taylor en Robert Young tot aanvaardbare figuren uitgegroeid. Voorbeelden van sterke filmische uitbeelding zijn: het toneel van de achtervolging van den nazi-terrorist, het toneel op het strand, tijdens hetwelk den roep van den koekeek het noodlot van de zieke Pat toonmatig voorspelt, en tenslotte de scène bij het ziekbed van Pat, wanneer Erich zijn polsruurwerk wegwerpt, omdat het meedoogenloos getik voor Pat een onafwendbaar dreigement verklaant.

In «Noord-Hotel» van Marcel Carné blijven de hoofdbestanddelen, evenals de betekenis van Eugène Dabit's roman, «Hôtel du Nord», gehandhaafd. In een klein hotel, in de volkswijk bij de vaart van Saint-Martin, huizen enkele verschillende menscentypes wier leven deernis opwekt: de naieve werklozen die zijn snoepstusje, overspelige vrouw vertroetelt, de doerne met haar somberen vriend die een uitweg zoekt om een nieuw leven te beginnen, de politie-agent, de kleine luidjes, en tenslotte het jonge paar dat hier beland is om een einde aan hun jonge leven te maken. De troosteloze jonge man kwetst zijn meisje doodelijk, doch deinst voor den zelfmoord terug, en neemt radeloos de vlucht. De vriend van de lichtekool doolt om het gekwetste meisje heen en ziet in haar persoonlijk een lichtpunt dat hem een nieuw leven aanwijst. Met haar wil hij naar een ander werelddeel. Doch op het laatste oogenblik verlaat het meisje de boot; haar leven blijft aan dat van Pierre, die weldra in vrijheid wordt gelaten, maar het leven trotsereen. In den avond keert ook Edmond van de boot terug. Hij maakt René geen verwijt, hij begrijpt. In het hotel wordt hij opgewacht door oude bekenden, die hem uit wraak naar het leven staan. Hij biedt geen weerstand, en gaat zijn noodlot tegemoet.

Het psychologisch en maatschappelijk klimaat van Dabit's roman wordt in «Noord-Hotel» voortreffelijk opgevoerd. De handeling daarentegen mist gebondenheid; zij is versnipperd, uiterst fragmentarisch. Dabit's romanbouw is op zichzelf reeds onevenwichtig. En het filmscenario heeft dit niet kunnen verhelzen. Vandaar: een aanenschake-ling van vrij losstaande tafereeltjes, wier onderling verband door de montage niet organisch geoorkeerd is. Een loom, dikwijls levenloos rhytmie verzwakt de innerlijke spanning van het gebeuren.

Men waardeert alleszins een merkwaardige type-rol van Louis Jouvet, die overigens het geheel schraagt. Want naast hem staan Annabella en Jean-Pierre Aumont vrij onomniddig.

Tenslotte gaat onze voorkeur deze week naar de nieuwe Fransche filmcomédie «Ik was een avonturierster», die weinig filmkunstige eigenschappen bezit, doch uitmunt door haar boeiend scenario, dat opvallend herinnert aan Lubitsch comédie-film «Haute Pègre». Een trio aftrugge-lars demonstreert op meesterlijke wijze zijn onfeilbare kundigheid op het gebied van den juweelendiefstal. Het gaat er vrij schalksch toe, tot dat het vrouwelijk medium op een jongen man verliefd. De door haar verlaten aftrugge-lars laten het zich niet zoo maar welgevallen, en ontwerpen een ongemeen doelmatige strategie, waarvan men de vroolijke steekspelen liefst in de bioscoopzaal zal meeleven. De verrassende wendingen van het gebeuren houden de aandacht bestendig op peil. Buitengemeen onderhoudend. Een opmerkelijke ontspanningsfilm zonder meer, geestig vertolkt door Edwige Feuillère, Jean Max, Félix Oudard, Jean Murat, e.a.

Om het op een akkoordje te gooien: liever een goede ontspanningsfilm, dan deels mislukte verfilmingen van merkwaardige romans.

W. R.

Beeld uit de Fransche film «Hôtel du Nord», naar den roman van Eugène Dabit, met ANNABELLA en LOUIS JOUVET (hierboven) in de hoofdrollen

Tooneel uit de vroolijke film-comédie «Ik was een avonturierster» met JEAN MAX, EDWIGE FEUILLÈRE, MARG. MORENO, GUILLAUME DE SAXE en JEAN MURAT in de hoofdrollen

Het trio ROBERT TAYLOR, ROBERT YOUNG en FRANCHOT TONE in de film van Frank Borzage «Drie Kameraden» naar den bekenden roman van Erich Maria Remarque

«ALS IK KONING WAS» of François Villon op het scherm

In hun zucht naar romantisch-avontuurlijke films met onstuimige actie, hebben de Amerikanen ook het leven van den Franschen vagebond-dichter François Villon voor verfilming uitgekozen. De film wordt thans in Nederland vertoond. Uit de aan deze film gewijde besprekingen blijkt, dat het minder om den dichter, dan om een avontuurlijken filmheld ging.

Overgebleven is een operette-figuur, een geestige boef, die den koning en zijn dienders slag op slag te glad af is en die, ter dood gedoemd, voor een korten tijd het roer van de regering in handen krijgt om te laten zien hoeveel beter de zaken zouden loopen «als (hij) koning was». Die dan bijna het onderspit waft, tegen de officiële machten, de generaals, die hun hachje niet willen wagen in een twijfelachtigen strijd, maar die te eiferd voor (eigen) lijf reeds weer uit de macht ontzet met behulp van het «gepeupel» den strijd lozen in het voordeel van den koning beslecht. In plaats van de rabauwen, met wie hij heulde, de eigen stad te laten plunderen,

zweept hij hen op tot een laatste heldmoedig verzet en wint het pleit voor vaderland en vorst.

Men denke dus niet, bij het zien van deze film al te zeer aan de balade, die Villon dichtte voor zich en zijn gezellen, toen hij, ter strop verwezen, zijn doodsuur beelde in de gevangenis.

Villon is echter, ook al zegt hij zoo nu en dan verzen en al gebruikt hij gevatte rijmen, niet de dichter in dit werk.

Neen, in deze film is slechts sprake van een handig en overmoedig avonturier, die den koning besteeft ten pleziere van de rijken en later door zijn brutaliteit de sympathie van den monarch en van schoone dames wint, die het hongerend Parijs het beleg doet verbreken, doordat hij de oorlogsvorraden, waarvan het leger rustig voorleefde, uitdeelt aan het volk en aldus de generaals tot vechten noopt en die tenslotte aan het hoofd van het gepeupel de eindzege bevecht. Een eindzege, die via een hachelijke aanklacht nog uitloopt op een geestige variatie op de verplichte befaamde teedere kus van het «eind goed, al goed».

IN DE ENGELSCH FILMWERELD

De invloed, dien de politieke onzekerheid gedurende het afgelopen jaar op de Engelse filmproductie heeft gehad, blijkt uit het feit, dat er in 1938 in Engeland 156 hoofd-films worden vervaardigd, terwijl de productie het jaar daarvoor uit 211 hoofd-films heeft bestaan. Deze belangrijke vermindering is voor een deel ook te wijten aan de produktievertraging, die door de lange onderhandelingen over de nieuwe filmkoninkingwet ontstaan. Men kan evenwel uit de statistieken opmaken, dat de vermindering hoofdzakelijk heeft plaats gehad ten koste van de uit artistiek of cultureel oogpunt minst belangrijke categorieën. Zoo is het aantal der melodrama's (goedkope «draken», voornamelijk voor de kleine provincieplaatsen bestemd), revues, kluchten en operettes van negenig in 1937 verminderd tot veertig in 1938; de totale vermindering der productie valt dus vrijwel uit sluitend op deze genre's; het aantal drama's, romantische komedie's, tragikomedie's en dokumentaires is dan ook zoo goed als onveranderd gebleven.

Bij de statistiek der buitenland-sche films (474 Amerikaansche en 65 uit andere landen), die in het afgelopen jaar in Engeland werden vertoond, valt het zeer op hoezeer ook bij het Engelsche publiek, dat zich voor films in vreemde talen slechts heel weinig interesseert, de populariteit van de Fransche film is toegenomen. In 1935 werden er in Engeland tien Fransche films vertoond, in 1936 zestien, in 1937 dertien, in 1938 drie-en-dertig. Nederland, dat het jaar tevoren althans met één film vertegenwoordigd was, is thans geheel van de lijst verdwenen. Het aantal Duitsche films (inclusief Oostenrijksche) verminderde van veertien in 1937 tot nog slechts acht in het afgelopen jaar.

Aan het einde van 1938 waren er in Engeland 4800 bioscopen met totaal 4.400.000 zitplaatsen. Zij werden gedurende dat jaar bezocht door twaalfhonderd miljoen personen (iedere Engelschman ging dus gemiddeld 25 keer naar de bioscoop), die bij elkaar ongeveer vierhonderdvijftig miljoen gulden aan entree-gelden hebben betaald. Daarvan tomen circa 34 miljoen gulden aan vermaatschappelijke belastingen in de schatkist terecht.

FILMSNIPPERS

ERRATUM BETREFFENDE «DE DERTIEN LANCIEERS»

Naar aanleiding van onze «Kleine rondschouw» in het filmjaar 1938 van verleden week, vestigt een oplettend lezer de aandacht op het feit, dat de Russische film «De Dertien Lanciers» (onder dezen titel werd de film in Nederland vertoond), in tegenstelling met wat in de rondschouw te lezen staat, wel is ons land vertoond, niet, o.m. in de stad van het Minnesota. Wij danken de heer Casar graag wat hem toekomt, en hopen inmiddels dat de film ruimere verspreiding moge genieten.

De zeer gelegenheid herinneren wij metten terloops aan de inlichting, welke wij over deze Russische film verstrekt hebben, in «Filmleven» van 21 Oktober j.l. waarbij gewezen werd op de gelijkenis welke deze Sovjet-film vertoont met de Amerikaansche prent «The lost patrol», waarin Mac Laglen de hoofdrol vertolkte. Niet de inhoud der film, doch haar filmische «facture» werd opmerkelijk geacht.

PAUL MUNI DEFINITIEF IN «HET LEVEN VAN BEETHOVEN». Warner Bros melden, dat Paul Muni na voltooiing van zijn werkzaamheden in «Juarez», onmiddellijk met de voorbereidingen voor de titelrol in «Het leven van Beethoven» een aanvang zal maken. Men zich herinneren dat ook de Franschman Abel Gance ruim een jaar geleden een Beethoven-film draaide, met Harry Baur in de titelrol.

DE OORLOGSHERINNERINGEN VAN EEN AMERIKAANSCH GENERAAL OP HET DOEK. Generaal Pershing, de bekende aanvoerder der Amerikaansche troepen in den wereldoorlog, heeft voor een Amerikaansche filmmaatschappij de opdracht aanvaard, een scenario te schrijven van een film, waarin zijn leven wordt beschreven. Hij heeft den wensch te kennen gegeven, dat Gary Cooper de hoofdrol spelen zal.

FILMWERK VAN GEORGE KUKOR IN GEHEEL NIEUWEN STIJL

George Kukor is begonnen met het opnemen van zijn eerste kleurenfilm, die den titel «The Wizard of Oz» zal dragen. Deze film belooft een geheel nieuwen stijl in de cinematografie te introduceren. De rollen worden namelijk vertolkt door levende acteurs en actrices, terwijl de «levende natuur» wordt uitgebeeld met behulp van een techniek, welke voor een deel aan die van de tekenfilm is ontleend: rhytmisch bewegende velden, dansende stokrozen, in elkaar storende regenbogen, enzovoorts. Zelfs heksen en tot leven ontwaakte vogelschrikkers komen in de handeling voor. De titelrol wordt vertolkt door Frank Morgan, terwijl de overige hoofdrollen in handen zijn van Billie Burke (een goede fee), Judy Garland (een klein meisje uit Kansas), Margaret Hamilton (een boosa heks), Bert Lahr (een laffe leeuw), Ray Bolger (een vogelverschrikker), Charles Grapewine (oom Henry), Jack Haley (de bliken boswachter) en anderen. De productie wordt geleid door den filmregisseur-producer Mervyn Leroy.

FILMS VOOR DEN VOLKENBOND

De Volkenbond is van plan, films te maken, waarin zijn doeleinden uiteengezet worden. Ze zullen in het Engelsch en in het Fransch zijn en in andere talen worden «gedubt». Er worden film, gemaakt van de tijdelijke van den Volkenbond op het gebied van vrouwen- en kindere-scherming, van den strijd tegen de verdoovende middelen en over tal van aspecten van het economische leven, alsmede over sociale problemen. Het hiertoe noodige bedrag wordt beschikbaar gesteld uit het publiciteits-budget.

CINEMA

PROGRAMMA'S DER WEEK

FEESTLOKAAL - ST. PIETERSNIEUWSTRAAT - GENT
DE GEMAKELIJKSTE EN GOEDKOOPSTE KINEMA DER STAD!

PROGRAMMA VAN 13 TOT 19 JANUARI 1939

TWEE GROOTE FILMS! - (Kinderen toegelaten.)

ROSALIE

met NELSON EDDY en ELEANOR POWELL. - Een film van de prod. der 15de verjaardag Metro-Goldwyn-Mayer

LA VIE AMOUREUSE DE MOZART

met Liane Haid, John Loder, V. Hopper. - Originele muziek van Mozart

AKTUALITEITEN FOX MOVIE-TONE in eerste visie

TOEKOMENDE WEEK: "Le Train pour Venise" en "La loi du milieu"

Rosalie

Kroonprinses Rosalie van Romania studeert incognito aan een Amerikaanse universiteit, waar zij Dick Thorpe leert kennen op wie zij verliefd wordt. Als zij naar haar land teruggekeerd wordt, wordt zij met Dick afgevoerd. Hij doet dit inderdaad maar wanneer hij daar ontdekt wie zij eigenlijk is, denkt

hij dat zij hem voor den gek gehouden heeft en gaat weer heen. Rosalie wanhoop achterlatend. De revolutie breekt echter uit in Romania en de koninklijke familie moet naar Amerika vluchten, waar Rosalie afstand doet van al haar bezittingen en eindelijk met Dick gelukkig wordt.

Manège

De beroemde trapezisten Rotert en Thomas Arien deden samen op, alhoewel zij elkaar haatten wegens een verhouding die Thomas destijds had met Robert's vrouw, die intusschen overleden is. In het circus was zij opgevoerd, buiert een jong meisje, Marie Morel, die gedwongen door haar brutalen, hartlozen vader en niettegenstaande haar heftige avonturen, die zeer gevaarlijk doodsprong per auto uitvoert. Rotert gaat van het meisje houden en tracht te bevestigen dat zij haar kontrakt hernieuwt. Ook Thomas gaat bij Morel aandringen opdat hij zijn dochter niet meer zou verplichten op te treden. Een vechtpartij ontstaat en Thomas slaat zijn tegenstander. De politie doet de eigenaar van zijn nummer wordt Thomas aangehouden, beschuldigd van moord p Morel. Deze vrouw bekende echter dat zij het was die hem doodde om haar dochter te beschermen. My Morel wordt vrijgesproken en stemt toe in het huwelijk van Marie en Robert, terwijl de beide broeders zich met elkaar verzoenen.

MAJESTIC
VELDSTRAAT
GANSCH HEROPGEBOUWD
DE SCHOONSTE ZAAL
DER OMGEVING.

SAVDY
ALBERT MATTERSTOCK
MANÈGE
Edwige Feuillère - P. R. Willm
LA DAME DE MALACCA
SELECT Kind. toeg.
Frans. gesproken
ERROLL FLYNN
OLIVIA DE HAVILLAND
ROBIN des BOIS

Robinson des Bois
Tijdens de afwezigheid van Richard Leeuwenhart, koning van Engeland, wordt de regentschap genomen door prins Jan die zich schuldig maakt aan de ergste misdaden en door het volk gehaat wordt. Zijn heftige tegenstander is een jong ritter, Robin des Bois, aldus genoemd, omdat hij zich in de bosschen schuilt houdt. Prins Jan lokt hem in een hinderlaag en neemt hem gevangen. De prins van de koning, Lady Marianne, die van Robin houdt, laat hem ontsluiten en doet daardoor zelf in de gevangenis geworpen. Wanneer prins Jan op het punt staat zich tot koning te doen uitroepen, keert Richard Leeuwenhart terug en helpt Robin, die nu graaf benoemd en trouwt met de mooie Marianne.

Adrienne Lecouvreur
Maurits van Saksen wordt verliefd op de mooie tooneelspeelster Adrienne Lecouvreur en laat voor haar zijn minnares de hertogin van Bouillon in de steek. Kort na zijn naden wordt hij hertog van Koerland uitgeroepen, doch weldra is hij verplicht zijn kroon met de wapens te verdedigen. De hertogin van Bouillon stuurt hem troepen ter hulp, doch de hertogin maakt dat zij niet tijdig aankomen. Adrienne verkoopt al wat zij bezit om aldus 6.000 mannen te kunnen uitrusten die in die dienst stelt. Maurits wordt dood geslagen, maar van wie dit prachtige geschenk komt. De hertogin van Bouillon doet hem geloven dat zij schenker is en daardoor geeft Maurits Adrienne op. Keert tot de hertogin terug. Nog niet voldaan stuurt zij Adrienne een mandje vergiftigde bloemen. In Maurits' armen geeft de groote actrice den geest.

Ciné Rex
Van 13 tot 19 Januari 1939
2 grote films in 1ste visie te Gent.
Frans. gesproken met
KINDEREN NIET TOEG.
VIVIANE ROBERT
ERICK VON STROHEIM
GIBRALTAR
met Yvette Lebon, Roger Duchesne, Abel Jacquin, André Roanne.

CINEAC
BACH in
DEBOUT LA-DE-DANS
Een lachbui met Felix Oudart, Georges Rigault, Germaine Roger

Ciné Rex
Van 13 tot 19 Januari 1939
2 grote films in 1ste visie te Gent.
Frans. gesproken met
KINDEREN NIET TOEG.
VIVIANE ROBERT
ERICK VON STROHEIM
GIBRALTAR
met Yvette Lebon, Roger Duchesne, Abel Jacquin, André Roanne.

CINEAC
BACH in
DEBOUT LA-DE-DANS
Een lachbui met Felix Oudart, Georges Rigault, Germaine Roger

Gibraltar
Een der officieren van het garnizoen van Gibraltar, Robert Jackson, houdt van de mooie danseres Mercedes, die in werkelijkheid een spionne is in dienst van Maroon, Engeland's ergste vijand. De voortdurend eenheden der Engelsen vloot in den grond weet te booten. Robert steekt zich voor Mercedes in de schulden en ziet tenslotte geen andere uitweg meer dan belangrijke militaire documenten te ontvoeren. Hij wordt aangehouden maar ontvlucht. In kennis verbergt hem en brengt hem in kennis met Maroon, die hem in dienst neemt. Tijdens de politieke en wordt Robert in handen der politie en wordt de gevangenis opgesloten, waar de chef van de Intelligence Service hem komen overleiden. Thans blijkt dat het een misverstand was om achter de geheimen van Maroon's organisatie te komen. Deze schied ontdekt ziende, wil Robert dood, maar Mercedes redt den jongen officier, ten koste van haar eigen

CINE CITY In 1ste visie te Gent
DE VROUW DIE IK BEMIN
met PAUL MONT
Ik met hem in Parijs
m. Melvyn Douglas en Rob. Young

BRABANT

BRUSSEL. — *Eerste aanrijding.* — Ter hoogte van de Weststraat zijn op de Kunstlaan twee trams op elkaar gebotst. De schok ging met een ongehooft geweld gepaard en vijf personen werden ernstig gewond. Het zijn de genaamden: Nicolas Geritsen, 64 jaar oud, van Oudergem; Marie Van Deur, 60 jaar oud, van Brussel; Jeanne Van Der berg, 65 jaar, van Etterbeek; Frans Charlier, 33 jaar oud, idem; Arthur Gierckx, 43 jaar oud, idem.

Al drie gekwetsten werden ter verpleging naar het St. Pietersgasthuis gevoerd.

Auto gestolen. — Ten nadele van den h. Pierre M... wonende te St. Lambrecht-Woluwe, heeft een onbekende een auto gestolen, die door den eigenaar onbewaakt achtergelaten was in de Weststraat. Het voertuig had een waarde van 25.000 frank.

Doodrijd. — In de generaals Jacquesstraat ter hoogte van de genaamden Michiels, wonende in de Zomerstraat, zwaar gekwetst aangetroffen. De man was door een auto aangereden, waarvan de voerdeur zich achter om zijn slachtoffer niet bekommerd had. De ongelukkige Michiels werd bij hoogerdringendheid het bevel gegeven, waarna zijn leven in gevaar geoordeeld werd.

Botsing. — Op de Anspachlaan had een tram botsing met een auto. De tram werd gekwetst; de 42-jarige J. Huyghens, wonende te St. Joost-ten-Noode, de 60-jarige R. Sabatier, wonende te Schaerbeek en de 60-jarige G. Dessan, uit Brussel.

De slachtoffers werden in het St. Pietersgasthuis verpleegd.

O. L. V. R. T. I. E. L. T. — Aanrijding. — De 73-jarige Sylvain Van Winckel, wonende aan de Heuvelstraat, kwam langs de Kruisstraat huiswaarts gegaan, toen hij de herberg Ivo Smekens, werd de ongelukkige geweldig aangereden en te grond gesmet, door een onbekende fietser, wiens rijwiel niet verlicht was.

Zonder zich om zijn slachtoffer te bekommeren, hield de fietser verder. De man werd erg gewond aan het arm aangevallen. De gewonde kloor eveneens van inwendige pijn.

De ongelukkige werd naar een ziekenhuis overgebracht. Vastgesteld werd, dat hij het dijbeen had gebroken. Men spoort den onvoorzichtigen dader op.

Arm gebroken. — Op het reerhof van Isidore Coeckaerts, gehuisvest op het gehucht Kraasbeek, viel de 42-jarige J. Huyghens, door een fiets, die hem de taak verrichtte op zulke ongelukkige wijze, dat zij den rechterarm gebroken had.

DEFENSE HOESTILLEN
AANGENAME PASTILLEN
STILLEN DEN HOEST
6 FR. DE DOOS-ALLE APOTHEKEN
ANTWERPEN

Robinson des Bois
Tijdens de afwezigheid van Richard Leeuwenhart, koning van Engeland, wordt de regentschap genomen door prins Jan die zich schuldig maakt aan de ergste misdaden en door het volk gehaat wordt. Zijn heftige tegenstander is een jong ritter, Robin des Bois, aldus genoemd, omdat hij zich in de bosschen schuilt houdt. Prins Jan lokt hem in een hinderlaag en neemt hem gevangen. De prins van de koning, Lady Marianne, die van Robin houdt, laat hem ontsluiten en doet daardoor zelf in de gevangenis geworpen. Wanneer prins Jan op het punt staat zich tot koning te doen uitroepen, keert Richard Leeuwenhart terug en helpt Robin, die nu graaf benoemd en trouwt met de mooie Marianne.

Adrienne Lecouvreur
Maurits van Saksen wordt verliefd op de mooie tooneelspeelster Adrienne Lecouvreur en laat voor haar zijn minnares de hertogin van Bouillon in de steek. Kort na zijn naden wordt hij hertog van Koerland uitgeroepen, doch weldra is hij verplicht zijn kroon met de wapens te verdedigen. De hertogin van Bouillon stuurt hem troepen ter hulp, doch de hertogin maakt dat zij niet tijdig aankomen. Adrienne verkoopt al wat zij bezit om aldus 6.000 mannen te kunnen uitrusten die in die dienst stelt. Maurits wordt dood geslagen, maar van wie dit prachtige geschenk komt. De hertogin van Bouillon doet hem geloven dat zij schenker is en daardoor geeft Maurits Adrienne op. Keert tot de hertogin terug. Nog niet voldaan stuurt zij Adrienne een mandje vergiftigde bloemen. In Maurits' armen geeft de groote actrice den geest.

CINEAC
BACH in
DEBOUT LA-DE-DANS
Een lachbui met Felix Oudart, Georges Rigault, Germaine Roger

Gibraltar
Een der officieren van het garnizoen van Gibraltar, Robert Jackson, houdt van de mooie danseres Mercedes, die in werkelijkheid een spionne is in dienst van Maroon, Engeland's ergste vijand. De voortdurend eenheden der Engelsen vloot in den grond weet te booten. Robert steekt zich voor Mercedes in de schulden en ziet tenslotte geen andere uitweg meer dan belangrijke militaire documenten te ontvoeren. Hij wordt aangehouden maar ontvlucht. In kennis verbergt hem en brengt hem in kennis met Maroon, die hem in dienst neemt. Tijdens de politieke en wordt Robert in handen der politie en wordt de gevangenis opgesloten, waar de chef van de Intelligence Service hem komen overleiden. Thans blijkt dat het een misverstand was om achter de geheimen van Maroon's organisatie te komen. Deze schied ontdekt ziende, wil Robert dood, maar Mercedes redt den jongen officier, ten koste van haar eigen

BRABANT

BRUSSEL. — *Eerste aanrijding.* — Ter hoogte van de Weststraat zijn op de Kunstlaan twee trams op elkaar gebotst. De schok ging met een ongehooft geweld gepaard en vijf personen werden ernstig gewond. Het zijn de genaamden: Nicolas Geritsen, 64 jaar oud, van Oudergem; Marie Van Deur, 60 jaar oud, van Brussel; Jeanne Van Der berg, 65 jaar, van Etterbeek; Frans Charlier, 33 jaar oud, idem; Arthur Gierckx, 43 jaar oud, idem.

Al drie gekwetsten werden ter verpleging naar het St. Pietersgasthuis gevoerd.

Auto gestolen. — Ten nadele van den h. Pierre M... wonende te St. Lambrecht-Woluwe, heeft een onbekende een auto gestolen, die door den eigenaar onbewaakt achtergelaten was in de Weststraat. Het voertuig had een waarde van 25.000 frank.

Doodrijd. — In de generaals Jacquesstraat ter hoogte van de genaamden Michiels, wonende in de Zomerstraat, zwaar gekwetst aangetroffen. De man was door een auto aangereden, waarvan de voerdeur zich achter om zijn slachtoffer niet bekommerd had. De ongelukkige Michiels werd bij hoogerdringendheid het bevel gegeven, waarna zijn leven in gevaar geoordeeld werd.

Botsing. — Op de Anspachlaan had een tram botsing met een auto. De tram werd gekwetst; de 42-jarige J. Huyghens, wonende te St. Joost-ten-Noode, de 60-jarige R. Sabatier, wonende te Schaerbeek en de 60-jarige G. Dessan, uit Brussel.

De slachtoffers werden in het St. Pietersgasthuis verpleegd.

O. L. V. R. T. I. E. L. T. — Aanrijding. — De 73-jarige Sylvain Van Winckel, wonende aan de Heuvelstraat, kwam langs de Kruisstraat huiswaarts gegaan, toen hij de herberg Ivo Smekens, werd de ongelukkige geweldig aangereden en te grond gesmet, door een onbekende fietser, wiens rijwiel niet verlicht was.

Zonder zich om zijn slachtoffer te bekommeren, hield de fietser verder. De man werd erg gewond aan het arm aangevallen. De gewonde kloor eveneens van inwendige pijn.

De ongelukkige werd naar een ziekenhuis overgebracht. Vastgesteld werd, dat hij het dijbeen had gebroken. Men spoort den onvoorzichtigen dader op.

Arm gebroken. — Op het reerhof van Isidore Coeckaerts, gehuisvest op het gehucht Kraasbeek, viel de 42-jarige J. Huyghens, door een fiets, die hem de taak verrichtte op zulke ongelukkige wijze, dat zij den rechterarm gebroken had.

DEFENSE HOESTILLEN
AANGENAME PASTILLEN
STILLEN DEN HOEST
6 FR. DE DOOS-ALLE APOTHEKEN
ANTWERPEN

Robinson des Bois
Tijdens de afwezigheid van Richard Leeuwenhart, koning van Engeland, wordt de regentschap genomen door prins Jan die zich schuldig maakt aan de ergste misdaden en door het volk gehaat wordt. Zijn heftige tegenstander is een jong ritter, Robin des Bois, aldus genoemd, omdat hij zich in de bosschen schuilt houdt. Prins Jan lokt hem in een hinderlaag en neemt hem gevangen. De prins van de koning, Lady Marianne, die van Robin houdt, laat hem ontsluiten en doet daardoor zelf in de gevangenis geworpen. Wanneer prins Jan op het punt staat zich tot koning te doen uitroepen, keert Richard Leeuwenhart terug en helpt Robin, die nu graaf benoemd en trouwt met de mooie Marianne.

Adrienne Lecouvreur
Maurits van Saksen wordt verliefd op de mooie tooneelspeelster Adrienne Lecouvreur en laat voor haar zijn minnares de hertogin van Bouillon in de steek. Kort na zijn naden wordt hij hertog van Koerland uitgeroepen, doch weldra is hij verplicht zijn kroon met de wapens te verdedigen. De hertogin van Bouillon stuurt hem troepen ter hulp, doch de hertogin maakt dat zij niet tijdig aankomen. Adrienne verkoopt al wat zij bezit om aldus 6.000 mannen te kunnen uitrusten die in die dienst stelt. Maurits wordt dood geslagen, maar van wie dit prachtige geschenk komt. De hertogin van Bouillon doet hem geloven dat zij schenker is en daardoor geeft Maurits Adrienne op. Keert tot de hertogin terug. Nog niet voldaan stuurt zij Adrienne een mandje vergiftigde bloemen. In Maurits' armen geeft de groote actrice den geest.

CINEAC
BACH in
DEBOUT LA-DE-DANS
Een lachbui met Felix Oudart, Georges Rigault, Germaine Roger

Gibraltar
Een der officieren van het garnizoen van Gibraltar, Robert Jackson, houdt van de mooie danseres Mercedes, die in werkelijkheid een spionne is in dienst van Maroon, Engeland's ergste vijand. De voortdurend eenheden der Engelsen vloot in den grond weet te booten. Robert steekt zich voor Mercedes in de schulden en ziet tenslotte geen andere uitweg meer dan belangrijke militaire documenten te ontvoeren. Hij wordt aangehouden maar ontvlucht. In kennis verbergt hem en brengt hem in kennis met Maroon, die hem in dienst neemt. Tijdens de politieke en wordt Robert in handen der politie en wordt de gevangenis opgesloten, waar de chef van de Intelligence Service hem komen overleiden. Thans blijkt dat het een misverstand was om achter de geheimen van Maroon's organisatie te komen. Deze schied ontdekt ziende, wil Robert dood, maar Mercedes redt den jongen officier, ten koste van haar eigen

BRABANT

BRUSSEL. — *Eerste aanrijding.* — Ter hoogte van de Weststraat zijn op de Kunstlaan twee trams op elkaar gebotst. De schok ging met een ongehooft geweld gepaard en vijf personen werden ernstig gewond. Het zijn de genaamden: Nicolas Geritsen, 64 jaar oud, van Oudergem; Marie Van Deur, 60 jaar oud, van Brussel; Jeanne Van Der berg, 65 jaar, van Etterbeek; Frans Charlier, 33 jaar oud, idem; Arthur Gierckx, 43 jaar oud, idem.

Al drie gekwetsten werden ter verpleging naar het St. Pietersgasthuis gevoerd.

Auto gestolen. — Ten nadele van den h. Pierre M... wonende te St. Lambrecht-Woluwe, heeft een onbekende een auto gestolen, die door den eigenaar onbewaakt achtergelaten was in de Weststraat. Het voertuig had een waarde van 25.000 frank.

Doodrijd. — In de generaals Jacquesstraat ter hoogte van de genaamden Michiels, wonende in de Zomerstraat, zwaar gekwetst aangetroffen. De man was door een auto aangereden, waarvan de voerdeur zich achter om zijn slachtoffer niet bekommerd had. De ongelukkige Michiels werd bij hoogerdringendheid het bevel gegeven, waarna zijn leven in gevaar geoordeeld werd.

Botsing. — Op de Anspachlaan had een tram botsing met een auto. De tram werd gekwetst; de 42-jarige J. Huyghens, wonende te St. Joost-ten-Noode, de 60-jarige R. Sabatier, wonende te Schaerbeek en de 60-jarige G. Dessan, uit Brussel.

De slachtoffers werden in het St. Pietersgasthuis verpleegd.

O. L. V. R. T. I. E. L. T. — Aanrijding. — De 73-jarige Sylvain Van Winckel, wonende aan de Heuvelstraat, kwam langs de Kruisstraat huiswaarts gegaan, toen hij de herberg Ivo Smekens, werd de ongelukkige geweldig aangereden en te grond gesmet, door een onbekende fietser, wiens rijwiel niet verlicht was.

Zonder zich om zijn slachtoffer te bekommeren, hield de fietser verder. De man werd erg gewond aan het arm aangevallen. De gewonde kloor eveneens van inwendige pijn.

De ongelukkige werd naar een ziekenhuis overgebracht. Vastgesteld werd, dat hij het dijbeen had gebroken. Men spoort den onvoorzichtigen dader op.

Arm gebroken. — Op het reerhof van Isidore Coeckaerts, gehuisvest op het gehucht Kraasbeek, viel de 42-jarige J. Huyghens, door een fiets, die hem de taak verrichtte op zulke ongelukkige wijze, dat zij den rechterarm gebroken had.

DEFENSE HOESTILLEN
AANGENAME PASTILLEN
STILLEN DEN HOEST
6 FR. DE DOOS-ALLE APOTHEKEN
ANTWERPEN

Robinson des Bois
Tijdens de afwezigheid van Richard Leeuwenhart, koning van Engeland, wordt de regentschap genomen door prins Jan die zich schuldig maakt aan de ergste misdaden en door het volk gehaat wordt. Zijn heftige tegenstander is een jong ritter, Robin des Bois, aldus genoemd, omdat hij zich in de bosschen schuilt houdt. Prins Jan lokt hem in een hinderlaag en neemt hem gevangen. De prins van de koning, Lady Marianne, die van Robin houdt, laat hem ontsluiten en doet daardoor zelf in de gevangenis geworpen. Wanneer prins Jan op het punt staat zich tot koning te doen uitroepen, keert Richard Leeuwenhart terug en helpt Robin, die nu graaf benoemd en trouwt met de mooie Marianne.

Adrienne Lecouvreur
Maurits van Saksen wordt verliefd op de mooie tooneelspeelster Adrienne Lecouvreur en laat voor haar zijn minnares de hertogin van Bouillon in de steek. Kort na zijn naden wordt hij hertog van Koerland uitgeroepen, doch weldra is hij verplicht zijn kroon met de wapens te verdedigen. De hertogin van Bouillon stuurt hem troepen ter hulp, doch de hertogin maakt dat zij niet tijdig aankomen. Adrienne verkoopt al wat zij bezit om aldus 6.000 mannen te kunnen uitrusten die in die dienst stelt. Maurits wordt dood geslagen, maar van wie dit prachtige geschenk komt. De hertogin van Bouillon doet hem geloven dat zij schenker is en daardoor geeft Maurits Adrienne op. Keert tot de hertogin terug. Nog niet voldaan stuurt zij Adrienne een mandje vergiftigde bloemen. In Maurits' armen geeft de groote actrice den geest.

CINEAC
BACH in
DEBOUT LA-DE-DANS
Een lachbui met Felix Oudart, Georges Rigault, Germaine Roger

Gibraltar
Een der officieren van het garnizoen van Gibraltar, Robert Jackson, houdt van de mooie danseres Mercedes, die in werkelijkheid een spionne is in dienst van Maroon, Engeland's ergste vijand. De voortdurend eenheden der Engelsen vloot in den grond weet te booten. Robert steekt zich voor Mercedes in de schulden en ziet tenslotte geen andere uitweg meer dan belangrijke militaire documenten te ontvoeren. Hij wordt aangehouden maar ontvlucht. In kennis verbergt hem en brengt hem in kennis met Maroon, die hem in dienst neemt. Tijdens de politieke en wordt Robert in handen der politie en wordt de gevangenis opgesloten, waar de chef van de Intelligence Service hem komen overleiden. Thans blijkt dat het een misverstand was om achter de geheimen van Maroon's organisatie te komen. Deze schied ontdekt ziende, wil Robert dood, maar Mercedes redt den jongen officier, ten koste van haar eigen

BRABANT

BRUSSEL. — *Eerste aanrijding.* — Ter hoogte van de Weststraat zijn op de Kunstlaan twee trams op elkaar gebotst. De schok ging met een ongehooft geweld gepaard en vijf personen werden ernstig gewond. Het zijn de genaamden: Nicolas Geritsen, 64 jaar oud, van Oudergem; Marie Van Deur, 60 jaar oud, van Brussel; Jeanne Van Der berg, 65 jaar, van Etterbeek; Frans Charlier, 33 jaar oud, idem; Arthur Gierckx, 43 jaar oud, idem.

Al drie gekwetsten werden ter verpleging naar het St. Pietersgasthuis gevoerd.

Auto gestolen. — Ten nadele van den h. Pierre M... wonende te St. Lambrecht-Woluwe, heeft een onbekende een auto gestolen, die door den eigenaar onbewaakt achtergelaten was in de Weststraat. Het voertuig had een waarde van 25.000 frank.

Doodrijd. — In de generaals Jacquesstraat ter hoogte van de genaamden Michiels, wonende in de Zomerstraat, zwaar gekwetst aangetroffen. De man was door een auto aangereden, waarvan de voerdeur zich achter om zijn slachtoffer niet bekommerd had. De ongelukkige Michiels werd bij hoogerdringendheid het bevel gegeven, waarna zijn leven in gevaar geoordeeld werd.

Botsing. — Op de Anspachlaan had een tram botsing met een auto. De tram werd gekwetst; de 42-jarige J. Huyghens, wonende te St. Joost-ten-Noode, de 60-jarige R. Sabatier, wonende te Schaerbeek en de 60-jarige G. Dessan, uit Brussel.

De slachtoffers werden in het St. Pietersgasthuis verpleegd.

O. L. V. R. T. I. E. L. T. — Aanrijding. — De 73-jarige Sylvain Van Winckel, wonende aan de Heuvelstraat, kwam langs de Kruisstraat huiswaarts gegaan, toen hij de herberg Ivo Smekens, werd de ongelukkige geweldig aangereden en te grond gesmet, door een onbekende fietser, wiens rijwiel niet verlicht was.

Zonder zich om zijn slachtoffer te bekommeren, hield de fietser verder. De man werd erg gewond aan het arm aangevallen. De gewonde kloor eveneens van inwendige pijn.

De ongelukkige werd naar een ziekenhuis overgebracht. Vastgesteld werd, dat hij het dijbeen had gebroken. Men spoort den onvoorzichtigen dader op.

Arm gebroken. — Op het reerhof van Isidore Coeckaerts, gehuisvest op het gehucht Kraasbeek, viel de 42-jarige J. Huyghens, door een fiets, die hem de taak verrichtte op zulke ongelukkige wijze, dat zij den rechterarm gebroken had.

DEFENSE HOESTILLEN
AANGENAME PASTILLEN
STILLEN DEN HOEST
6 FR. DE DOOS-ALLE APOTHEKEN
ANTWERPEN

Robinson des Bois
Tijdens de afwezigheid van Richard Leeuwenhart, koning van Engeland, wordt de regentschap genomen door prins Jan die zich schuldig maakt aan de ergste misdaden en door het volk gehaat wordt. Zijn heftige tegenstander is een jong ritter, Robin des Bois, aldus genoemd, omdat hij zich in de bosschen schuilt houdt. Prins Jan lokt hem in een hinderlaag en neemt hem gevangen. De prins van de koning, Lady Marianne, die van Robin houdt, laat hem ontsluiten en doet daardoor zelf in de gevangenis geworpen. Wanneer prins Jan op het punt staat zich tot koning te doen uitroepen, keert Richard Leeuwenhart terug en helpt Robin, die nu graaf benoemd en trouwt met de mooie Marianne.

Adrienne Lecouvreur
Maurits van Saksen wordt verliefd op de mooie tooneelspeelster Adrienne Lecouvreur en laat voor haar zijn minnares de hertogin van Bouillon in de steek. Kort na zijn naden wordt hij hertog van Koerland uitgeroepen, doch weldra is hij verplicht zijn kroon met de wapens te verdedigen. De hertogin van Bouillon stuurt hem troepen ter hulp, doch de hertogin maakt dat zij niet tijdig aankomen. Adrienne verkoopt al wat zij bezit om aldus 6.000 mannen te kunnen uitrusten die in die dienst stelt. Maurits wordt dood geslagen, maar van wie dit prachtige geschenk komt. De hertogin van Bouillon doet hem geloven dat zij schenker is en daardoor geeft Maurits Adrienne op. Keert tot de hertogin terug. Nog niet voldaan stuurt zij Adrienne een mandje vergiftigde bloemen. In Maurits' armen geeft de groote actrice den geest.

CINEAC
BACH in
DEBOUT LA-DE-DANS
Een lachbui met Felix Oudart, Georges Rigault, Germaine Roger

Gibraltar
Een der officieren van het garnizoen van Gibraltar, Robert Jackson, houdt van de mooie danseres Mercedes, die in werkelijkheid een spionne is in dienst van Maroon, Engeland's ergste vijand. De voortdurend eenheden der Engelsen vloot in den grond weet te booten. Robert steekt zich voor Mercedes in de schulden en ziet tenslotte geen andere uitweg meer dan belangrijke militaire documenten te ontvoeren. Hij wordt aangehouden maar ontvlucht. In kennis verbergt hem en brengt hem in kennis met Maroon, die hem in dienst neemt. Tijdens de politieke en wordt Robert in handen der politie en wordt de gevangenis opgesloten, waar de chef van de Intelligence Service hem komen overleiden. Thans blijkt dat het een misverstand was om achter de geheimen van Maroon's organisatie te komen. Deze schied ontdekt ziende, wil Robert dood, maar Mercedes redt den jongen officier, ten koste van haar eigen

BRABANT

BRUSSEL. — *Eerste aanrijding.* — Ter hoogte van de Weststraat zijn op de Kunstlaan twee trams op elkaar gebotst. De schok ging met een ongehooft geweld gepaard en vijf personen werden ernstig gewond. Het zijn de genaamden: Nicolas Geritsen, 64 jaar oud, van Oudergem; Marie Van Deur, 60 jaar oud, van Brussel; Jeanne Van Der berg, 65 jaar, van Etterbeek; Frans Charlier, 33 jaar oud, idem; Arthur Gierckx, 43 jaar oud, idem.

Al drie gekwetsten werden ter verpleging naar het St. Pietersgasthuis gevoerd.

Auto gestolen. — Ten nadele van den h. Pierre M... wonende te St. Lambrecht-Woluwe, heeft een onbekende een auto gestolen, die door den eigenaar onbewaakt achtergelaten was in de Weststraat. Het voertuig had een waarde van 25.000 frank.

Doodrijd. — In de generaals Jacquesstraat ter hoogte van de genaamden Michiels, wonende in de Zomerstraat, zwaar gekwetst aangetroffen. De man was door een auto aangereden, waarvan de voerdeur zich achter om zijn slachtoffer niet bekommerd had. De ongelukkige Michiels werd bij hoogerdringendheid het bevel gegeven, waarna zijn leven in gevaar geoordeeld werd.

Botsing. — Op de Anspachlaan had een tram botsing met een auto. De tram werd gekwetst; de 42-jarige J. Huyghens, wonende te St. Joost-ten-Noode, de 60-jarige R. Sabatier, wonende te Schaerbeek en de 60-jarige G. Dessan, uit Brussel.

De slachtoffers werden in het St. Pietersgasthuis verpleegd.

O. L. V. R. T. I. E. L. T. — Aanrijding. — De 73-jarige Sylvain Van Winckel, wonende aan de Heuvelstraat, kwam langs de Kruisstraat huiswaarts gegaan, toen hij de herberg Ivo Smekens, werd de ongelukkige geweldig aangereden en te grond gesmet, door een onbekende fietser, wiens rijwiel niet verlicht was.

Zonder zich om zijn slachtoffer te bekommeren, hield de fietser verder. De man werd erg gewond aan het arm aangevallen. De gewonde kloor eveneens van inwendige pijn.

De ongelukkige werd naar een ziekenhuis overgebracht. Vastgesteld werd, dat hij het dijbeen had gebroken. Men spoort den onvoorzichtigen dader op.

Arm gebroken. — Op het reerhof van Isidore Coeckaerts, gehuisvest op het gehucht Kraasbeek, viel de 42-jarige J. Huyghens, door een fiets, die hem de taak verrichtte op zulke ongelukkige wijze, dat zij den rechterarm gebroken had.

DEFENSE HOESTILLEN
AANGENAME PASTILLEN
STILLEN DEN HOEST
6 FR. DE DOOS-ALLE APOTHEKEN
ANTWERPEN

Robinson des Bois
Tijdens de afwezigheid van Richard Leeuwenhart, koning van Engeland, wordt de regentschap genomen door prins Jan die zich schuldig maakt aan de ergste misdaden en door het volk gehaat wordt. Zijn heftige tegenstander is een jong ritter, Robin des Bois, aldus genoemd, omdat hij zich in de bosschen schuilt houdt. Prins Jan lokt hem in een hinderlaag en neemt hem gevangen. De prins van de koning, Lady Marianne, die van Robin houdt, laat hem ontsluiten en doet daardoor zelf in de gevangenis geworpen. Wanneer prins Jan op het punt staat zich tot koning te doen uitroepen, keert Richard Leeuwenhart terug en helpt Robin, die nu graaf benoemd en trouwt met de mooie Marianne.

Adrienne Lecouvreur
Maurits van Saksen wordt verliefd op de mooie tooneelspeelster Adrienne Lecouvreur en laat voor haar zijn minnares de hertogin van Bouillon in de steek. Kort na zijn naden wordt hij hertog van Koerland uitgeroepen, doch weldra is hij verplicht zijn kroon met de wapens te verdedigen. De hertogin van Bouillon stuurt hem troepen ter hulp, doch de hertogin maakt dat zij niet tijdig aankomen. Adrienne verkoopt al wat zij bezit om aldus 6.000 mannen te kunnen uitrusten die in die dienst stelt. Maurits wordt dood geslagen, maar van wie dit prachtige geschenk komt. De hertogin van Bouillon doet hem geloven dat zij schenker is en daardoor geeft Maurits Adrienne op. Keert tot de hertogin terug. Nog niet voldaan

VOETBALPRONOSTIEKEN THE BELGIAN GAZETTE

OOSTENDE, 31, Kaaistraat, 31
DE OUDSTE - DE BETROUWBAARSTE - DE GOEDKOOPSTE
PRONOSTIEKEN - DE BEST INGERICHTE FIRMA

KLEINE INZET

26 pronostieken voor frank 5.—

GROOTE PRIJS

66 pronostieken voor frank 10.—

Meer dan twee miljoen kolommen. — Geen maximum

zal vanaf 15 Januari als begunstigd werk de N.W.O.S. hebben (Nationaal werk voor oud-strijders, weggevoerd en politieke gevangenen van den oorlog 1914-1918) Met deel te nemen aan de wedstrijden der Belgian Gazette, helpt U de N.W.O.S. die voor zending heeft, hulp te verlenen, zowel op geestelijk als op stoffelijk gebied, en in alle levensomstandigheden aan de oud-strijders, weggevoerd en politieke gevangenen van den oorlog, die geen invalidepensioen genieten en in moeilijke omstandigheden verkeeren

UITSLAGEN VAN DEN WEDSTRIJD nr. 192 van 8-1-1939

Bedrag der prijzen : Fr. 203.000,00

Van dit bedrag werd de wettige afrok van 10 t.h., die in voege trad van 1 Januari 1939 af, reeds afgetrokken. De match WALL, NAMUR-NIELSCHE A. C. uitgesteld zijnde, zullen de prijzen van dezen wedstrijd betaald worden voor 12, 11 en 10 juiste uitslagen.

1e PRIJS : Fr. 81.200,00.

18 WINNAARS MET 12 UITSLAGEN, IEDER: fr. 4.511,10
Bertens Henri, rue de la Voeur, 6, Liège; Deroyck Jules, rue des Prairies, 6, Tournai; Dewaert Jan, Bijde, Inkomstraat, 66, Machelen-Brabant; Dingemans Benedictus, Klappelaarsstraat, 42, Berendrecht; Geens Abel, Cuyllitsstraat, 106, Antwerpen; Horemans J. B., Laekborsie, 209, Dourne-Noord; Imms Albert, Steenwinkelstraat, 68m., Schelle; Jonckheere Alice, Vrijhavenstraat, 10, Oostende; Philippe Jules, rue Babotterie, 161, Marcinelle Haies; Robijn Louis, Antwerpensteenweg, 121, Hoboken; Vanden Hoek Jeanne, Van Kerckhovestraat, 91, Antwerpen; Vandeput Gérard, rue Léon Théodore 192, Jette-Bruxelles; Van Herrewegen Jozef, Kloosterstraat, 13, Antwerpen; Vannevelen Henri, Boomsche steenweg, 347, Antwerpen (x12); Verbeunen Ph., Tramezandiel, 28, Moxem; Vermeulen Alfons, Kerckstraat, Massenhoven (Brochem); Rinehon Pol, rue Spintay, 105, Verviers.

2e PRIJS : Fr. 60.900,00.

515 WINNAARS MET 11 UITSLAGEN, IEDER: fr. 118,25

3e PRIJS : Fr. 60.900,00.

5388 KOLOMMEN MET 10 UITSLAGEN, IEDER: fr. 10,90

Wilt gij een genoege doen aan «The Belgian Gazette»? Zoo ja! Informeer dan bij gelijk welke van onze winnaars. Vraagt in al onze depots ons pronostiekblad, welk U alle inlichtingen zal verstrekken 7706

ASTHMA VAN DE LUCHTPIJP- TAKKEN

Asthma komt voor bij menschen die lijden aan arthritismus, bij zenuwlijders en bij personen aangetast door chronische of aanloopende bronchitis. Als voorloekers van een asthmakrisis verschijnen: hevige kophuis, een gewaarwording van «gebroken zijn» en een algemeene vermoeidheid.

Als de crisis tot uiting komt, is die zekere onmiddellijk aangestemd door een vermindering van het ademhalingsvermogen. Deze vermindering is gekenmerkt door een vertraagd «tempo» der ademhaling. Vooral de uitademing is langdurig en lastig. Het angstig naar adem huygen, het gebrek aan lucht, het begin van versnuchting, maken dat de zieke altijd dezelfde kanselende houdingen aanneemt zoals deze: de zieke grijpt dadelijk naar het venster- raam of de bedspende, hecht er zich stevig aan vast met opgeheven armen, om aldus de samenrekingskracht der ademhalingspijpen van de borstkas te versterken.

Als de asthman aanvallen zich vernieuwen, brengen zij de uitademing te wege van de mindere luchtpijptakjes en van de longblaasjes of alveolen, wier elasticiteit merklijk vermindert aldus een toestand schiet, de «Long-empysem», anders gezegd: een massieve uitzetting van al de luchtwegen van beide longen. Een bijna altijd bij komende verwikkeling bij spoedig toenemen der asthma-krisen, is de uitzetting der rechter hartkamer, met al de bijkomende stoornissen, als versnelling van het hartkloppings tempo, onregelmatigheid in de samenrekingskracht van het hart, en geweldige ademhalingsvermindering bij klimmen, loopen en zwaar werk.

Asthma wordt hedendaags op verschillende manieren bestreden. Maar, indien wij er toe komen de spasmen of krampachtige samenrekkingen der luchtwegen te bekampen, indien wij een onmiddellijk verzachting te wege brengen, indien wij zelfs tot genezing kunnen komen van niet al te oud asthma, is dit grootdeels en vooral te danken aan pharmacologische bereidingen die onder meer bevatten: vasotonische hartversterkende, kalmeerende en borstzuiverende stoffen. (1) De «ANTI-ASTHMA CROGMANS» vervult best de rol als asthmaverderende voorbereiding bij deze uitmuntende wijze om die ziekte te bekampen. De zieke die gereeld, dagelijks, best 's avonds, een soepel van dit geneesmiddel neemt, ondervindt er alras de weldoende werking van.

(1) Anti-Asthma Crogmans is verkrijgbaar in alle goede apotheken tegen de prijs van 14 fr. Indien u uw apotheker het u niet onmiddellijk kan bezorgen, schrijft dan naar het Centraal Depot, 21, Kerkstraat, te Brussel, dat u vrachtfret en zonder verpakingskosten het gevraagde zal versturen. 1001

ZIEHIER DE NIEUWE

STANDS 235 & 236

VOOR 1939 BIEDT FARGO U
chassis met een voornaam uitzicht,
chassis, beter weghoudend, door het
verlagen van het zwaartepunt;
chassis met perfecte ophanging;
chassis met een meer oordeelkundige lastverdeling.
Kortom FARGO vrachtwagens zijn
toonbeelden van sierlijkheid. Zij
zijn stevig, duurzaam en zuinig.
EEN VRACHTWAGEN OM
TROTSCH OP TE ZIJN.

Ziet den naastbijzijnden Officieelen Verdeeler voor inlichtingen en proefrit.

Gemakkelijke betalingscondities door i Crédit Industriel et Automobile de Belgique te Brussel.

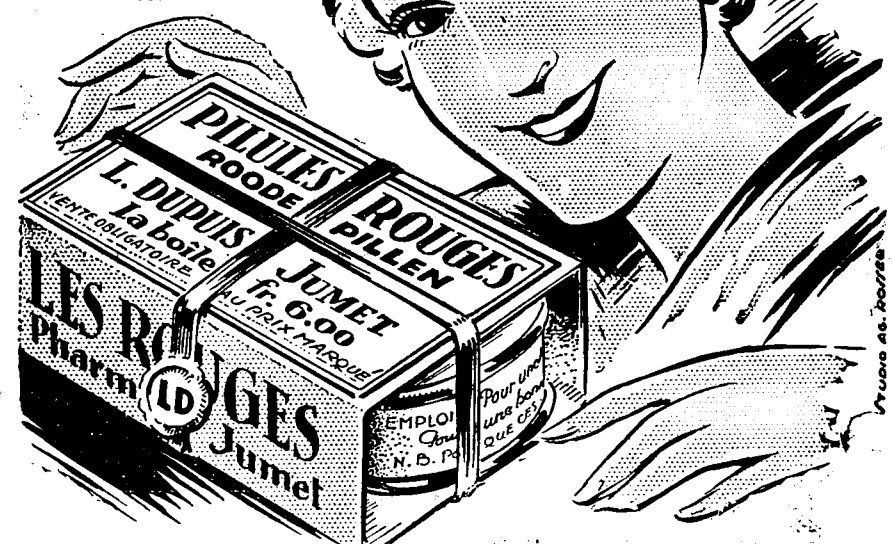
S. A. CHRYSLER, Rigastraat, 2, Antwerpen. Tel. 378.80 (3 L.)
VERDEELERS DOOR 'T GEHEELE LAND

Opgelet!

Vijf raden onze lezers aan uiterst voorzichtig te zijn bij het beantwoorden van aankondigingen waarin trekkingen, bijverdiensten, enz., worden beloofd en niet in te gaan op eventuele verzoeken om geld te starten.

Mijn gezondheidsrecept

Zijn goed humeur behoudt
men of vindt men terug
door het geregeld nemen
van

ROODE PILLEN

L. Dupuis, Jumet
bereid uit plantensappen.
Het is het purgeermiddel dat men trouw blijft, het is
het bloedzuiverende middel waarop men zich kan verlaten

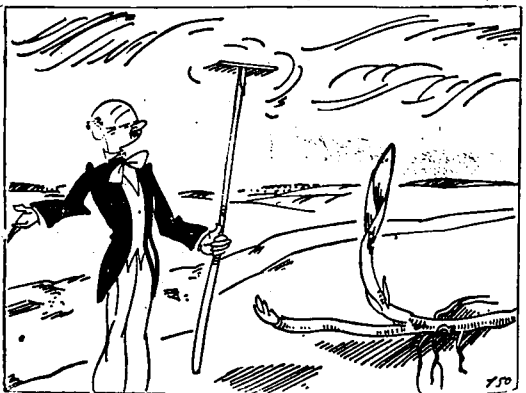
BELANGRIJKE FIRMA, hier ter stede, zoekt kapitaal. Grootte interest gewaarborgd. Ideale plaatsing voor menschen die vruchteloos zoeken waarheen met hun geld. Vraag naar inlichtingen met opgave van beschikbaar kapitaal mag gestuurd worden onder letters A. Z., postbus 66, Gent-Center. 7845

Verantwoordelijke uitgever:
R. Vercaemmen, St. Pietersleuwer tr. 64
GENT

Professor SLIM en ZOO

149. — Op een vochtige, goed beschaduwde plek in den tuin kwam moel opgerolde blaadjes uit. Het leek wel of ze door kinderen van de school zoo netjes in elkaar waren gedraaid. Dat waren jonge plantjes met de lilletjes van dalen, kleine witte bloempjes, die heel lekker ruiken.

150. — De professor liet Pietje zien hoe de wortels van deze plant onder den grond vertakten en steeds verder groeiden. Hier en daar was grond gunstig was, kwam er uit deze wortels een kopje omhoog, dat groeide tot zoo'n moel opgerolde plantje.

DIT KIND SCHREIT Waarom?

Omdat hij zeer ongelukkig is. Alle dagen zijn er een hoop moeilijkheden om hem den grooten lepel levertraan die hij moet nemen te doen slikken en hij schreit, hij schreit, de arme kleine...

Maar waarom hem een onnodige marteling opleggen door hem deze twijfelachtige, dikke, moeilijk verteerbare traan te doen nemen, die zoo arm is aan vitaminen dat zij niet de minste versterkende of herstellende uitwerking kan hebben?

Om deze vergissing in te zien hoeven wij ons slechts te verlaten op het oordeel van wereldberoemde geleerden, wier grondig onderzoek bewezen heeft dat 80 ten honderd der soorten aan het publiek verkochte levertraan niet de minste geneeskundige waarde heeft.

DIT KIND LACHT Waarom?

Omdat hij wacht op zijn «Vikinol», de versche levertraan die hij zonder afkeer neemt. Het is een gemin die het elken morgen neemt.

Geen ongerustheid meer, moedertjes die bezorgd zijn om de gezondheid uwer kleintjes! «Vikinol», met zijn 500 eenheden vitaminen A en 250 eenheden vitaminen D per gram, zal van uw kinderen kloekke vitaminen maken, de hoop der komende geslachten.

«Vikinol», scheikundig zuiver, wordt in flesschen gedaan onder officieel toezicht. Deze geneeskundige traan, zonder smaak, wordt verkocht in oorspronkelijke flesschen, vergezeld van het getuigschrift van zuiverheid, met den waarborgseegel der Noorsche Regeering.

Vikinol

GENEESKUNDIGE LEVERTRAAN ZONDER SMAAK
BEREID EN IN FLESSCHEN GEDAAN ONDER TOEZICHT DER NOORSCHER REGERING

(DE FLESCHE, VERGEZELD VAN HET GETUIGSCHRIFT VAN ZUIVERHEID, AFGELEVERD DOOR HET KONTROOL-
INSTITUUT DER REGERING, IS TE KOOP IN ALLE GOEDE APOTHEKEN, AAN DEN PRIJS VAN 14 FR.)

FEUILLETON «VOORUIT» NR. 17

H. Courths-Mahler

Getrouwd OM HET GELD

«Ten Gabriele haar dit afried, zei ze bedacht: — Ik zal u eens wat zeggen, Gabi. Ik deug niet meer voor een stil huise-lijk leven. Mama, gaat nu een dienstbode houden en ik hou dus niet weten, wat ik hier doen moest. Ik vind niets afschuwelijker dan een nutteloos leven lijden. Ik moet een werking hebben, die mijn leven vult. — Maar als diacoenes zult ge vers-rijkelijk gebonden zijn, Magda. Ge zult geen gelegenheid hebben om te trouwen. — Magda richtte zich op. Ze was iets groter dan Gabriele en leek wel op haar alleen was haar gezicht niet zoo fijn, doch ze zag er, althans nu, veel frischer uit en haar oogen straalden van levenslust. — Trouwen, lachte ze spottend. Beste Gabi, niet elk arm meisje boft zooals gij. Maar ronduit gezegd — ik zou met wat minder ook tevreden zijn — ik zou dolgraag een goeden man hebben en kinderen — voor mijn

part een half dozijn als er genoeg was om de hongerige bekjes te stoppen. Gabi, kind, dan zoudt ge wat beleven. Maar wij neemt niemand, al zie ik er ook niet onoverdientelijk uit. Ik kan er doozijn krijgen om mee te flirten maar trouwen, ho maar! En daarom zie ik niet in waarom ik een lul leven-lijke zou lijden, ik denk er niet aan. Als ik geld had gehad, zou ik in de medicijnen zijn gaan studeren, verpleegster is nu ten minste een zekere vergoeding daarvoor. Ik verheug er me al op dat mijn zieken verlangend naar me uit zullen zien. Ze zullen het goed bij me hebben — het zal een pretje zijn om ziek te zijn als ik ze verpleeg. — Gabriele zuchtte. — Als ge dat zoo beschrijft kan ik u benijden. — Magda sloeg haar arm om haar zuster heen. — Zeg eens, Gabi, voor een gelukkige vrouwde zijt ge veel te tragisch en sentimenteel. Er hapert iets in die

verhouding van u beiden.

Gabi kreeg een kieu.

— Dat verbeeldt ge u maar, Magda.

— Zoo? Nu, ik zal me niet in uw vertrouwen dringen, kind, maar een eigenaardig stel zijt ge wel.

— Hebt ge iets aan te merken op ons gedrag?

— Bewaart me, integendeel. Het gaat geweldig takvol en voorzichtig bij u toe. En al valt Herbert u ook niet lastig met zijn liefkozingen, in zijn oogen vlamt het dikwijls!; hij u aankijkt, ik ben over hem in de vrede. Maar gij, Gabi, ge lijkt soms een steenen beeld of een offerlam. Ik snap niet, dat Herbert dat niet merkt.

Gabriele had zich afgewend.

— Ge weet, dat ik me alleen met hem verloofd heb omdat moeder het zoo graag wilde — en om uiterlijke redenen.

— Ja, dat weet ik. Maar dat het u niet treft, zoo innig goed als die man voor u is, dat ge hem niet eens bij zijn ooren pakt en een flinken kus geeft — dat begrijp ik niet. Daarvoor weet ik maar één uitleg.

— En die is?

— Dat ge van een ander houdt.

— Ze keek bij die woorden haar zuster onderzoekend aan.

— Misschien hebt ge gelijk. Zie Gabriele mat.

— Magda kuste haar verschrikt op de wang.

— Vergeeft me, dat was onkiesch van me. Nu begrip ik alles.

— Magda deed dien dag haar best om Gabriele op te vroolijken en afleiding te bezorgen. Ze liep niet meer gauw de kamer uit als Herbert kwam. Ze had Gabriele's smeekende blikken nu begrepen, die vroegen om haar niet met Wendheim alleen te laten.

— Magda's frische, energieke persoon-lijke oefende op allen een weldadigen invloed uit. Herbert was de beste

maatjes met haar en ze begrepen elkaar uitstekend. Hij had gemaakt, dat ze dadelijk na Paschen als leerling verpleegster in dienst kon komen en Walter mocht na Paschen naar het gymnasium en was daar dol gelukkig over. Alle Gossesg dwepen met Herbert en ook Gabriele kon niet anders dan dankbaar zijn goedheid erkennen. — Toch overviel haar dikwijls een verlamende angst als ze aan haar huwelik met hem dacht. Als hij eenmaal haar man was zou het met al die teedere terughoudendheid gedaan zijn, dan zou hij zijn rechten laten gelden en als ze daaraan dacht hield-verte ze voor de toekomst. — Als of hij haar geheimste gedachten ried, hield Herbert zich in zulke uren dubbel op een afstand. Hij verned alles wat haar onrustig zou kunnen maken en was gelijktijdig vriend-lijk tegen haar als een grote broer tegen een ziek zusje. Hij lach, en scherste dan met Magda en de kinderen en gaf Gabriele tijd om weer tot rust te komen. — Langzamerhand verloor ze haar angst. Ze kon niet ontkomen aan de invloed van zijn edel karakter. Met-tertijd begon ze hem te vertrouwen en behandelde hem als een goeden vriend en ten slotte vond ze het prettig om hartelijke woorden tegen hem te zeggen. Zijn grijze oogen straalden van geluk toen ze het voor eerst deed. Toen herhaalde ze het en het deed haar zelf plezier, dat ze hem genee-ken kon doen.

Heinz Römer had een lang verlof aangevraagd en zou pas na Paschen terugkomen. Ze was dus niet geno-zaak hem te ontmoeten. Na de brui-loff zouden ze enkele maanden op reis blijven en als ze dan terug kwam, zou hij wel overgeplaatst zijn. Dat kalmeerde haar. Ze zou hem nu voor

geen geld hebben willen ontmoeien. — Op zekeren dag, toen Magda en Gabriele alleen thuis waren, kwam Ingeborg Haller de vriendinnen opzoeken. — Nadat ze hen begroet had, kwam ze met allerlei nieuwtjes voor den dag en eindelijk vroeg ze een beetje hape-rend: — Weet ge, dat Römer met verlof is? — Magda, die Römer niet persoonlijk kende, hoorde niets bijzonders in die vraag, doch toen ze merkte, dat Gabriele bloosde, lette ze scherper op. — Römer? Is dat die vriend van Fred? — Ja, antwoordde haar zuster en deed, of ze druk aan haar naaltafeltje bezig was. Ik had al gehoord, dat hij met verlof was. — Het ontging Magda niet dat Gabriele met een vreemde stem sprak. Ze was een slim meisje en ze vernedde dat die mijnheer van Römer rol in Gabriele's leven gespeeld had. Om de aandacht van Ingeborg van haar zuster af te leiden zei ze: — Komt hij veel bij u aan huis, Inge? — Ja zeker, heel veel. Het verwondert me daarom dat hij nooit over dat verlof gesproken heeft. Mama en ik hebben hem een paar dagen geleden nog gesproken, toen repte hij heel-maal niet over verlof. — Misschien wist hij het toen zelf nog niet. — Maar ik begrijp niet waarom hij nu juist op reis gaat met dit afschuwelijke Maarweer. — Het kan wel om familieredenen zijn. — Dat is mogelijk. Ik was niet thuis toen hij zijn afscheldvisite gesproken. Weet gij iets, Gabi? — We hebben er niet met hem over gesproken. eWel gij iets, Gabi? (Verloft)